

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันอังคารที่ ๑๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๕

สารบัญ

ครั้งที่ ๓/๒๔๗๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒

๑. เรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ๕๒-๕๓

๒. กระทู้ถาม

(๑) เรื่อง คำรวจจรรยาปฏิบัติหน้าที่
เกินขอบเขต ของนายสนิท เจริญ-
รัฐ ถามกระทรวงมหาดไทย ๕๔-๕๕

(๒) เรื่อง การเลือกกำนันผู้ใหญ่บ้าน
ของนายแจ เวจันต์กษณะ ถาม
กระทรวงมหาดไทย ๕๖

(๓) เรื่อง ระเบียบศาลของนายมงคล
รัตน์วิจิตร ๕๖-๕๘

(๔) เรื่อง การซื้อขายสินค้าจากคนกลาง
ของพระยาเสนาภิมุข ถามกระ
รวงเศรษฐกิจ ๕๘-๑๐๐

(๕) เรื่อง เรือสินค้าไทย ของหลวง
วัฒนคดี ถามกระทรวงเศรษฐกิจ ๑๐๑

(๖) เรื่อง การจดทะเบียนเรือ ของนาย
เจือ ศรียาภัย ถามกระทรวง
เศรษฐกิจ ๑๐๒

(๗) เรื่อง การเรือนจำ ของนายมงคล
รัตน์วิจิตร ถามกระทรวงมหาดไทย ๑๐๒-๑๐๓

(๘) เรื่อง การสำรวจสำมะโนครัว ใน
พ.ศ. ๒๔๗๕ ถามกระทรวงมหาดไทย

- (๘) เรื่อง แพ้ข้ามส่งรถยนต์ถนนสาย
๒๑ ยะลา-เบตง ของนายสง่า
สายศิลป์ ตามกระทรวงมหาดไทย ๑๐๓-๑๐๔
- (๑๐) เรื่อง ไฟไหม้วัดเสาชิงช้า ของ
นายสว่าง ศรีวิโรจน์ ตามกระ
ทรวงธรรมการ ๑๐๔-๑๐๕
๓. ร่าง พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการ
ตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๐๕-๑๑๖
๔. ร่าง พระราชบัญญัติโอนที่ดิน ซึ่งเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลบาง
คอแหลม อำเภอบ้านทวาย จังหวัด
พระนคร ให้แก่บริษัทสยามอินดัสตรีส์
จำกัด พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๑๖-๑๒๓
๕. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพแร่
สินค้ายางพาราธิบดี พุทธศักราช
๒๔๗๕ ๑๒๓-๑๓๘
๖. ร่าง พระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบการ
ปกครองคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๓๘-๑๕๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓/๒๔๓๘ (สามัญ) สมัยที่ ๒

วันอังคารที่ ๑๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าวว่ วันนั้นสมาชิกมาประชุม ๓๐ ท่าน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือ เมื่อคราวประชุมที่แล้วมีร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับ ซึ่งเสนอมานี้ในสภาฯ นี้ แต่รัฐบาลมีไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนั้นคือ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมยุวชน พ.ศ. ๒๔๗๗ ของนายไถ่ อิศรประสา ฉบับหนึ่ง ๒ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมยุวชนในการคุ้มครอง พ.ศ. ๒๔๗๗ ของนายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ฉบับหนึ่ง และร่างพระราชบัญญัติการพละน พ.ศ. ๒๔๗๗ ของชนวิภาสวาทกร ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ รัฐบาลแจ้งมาว่ายังไม่เห็นเหตุอันสมควรที่จะแก้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงแจ้งให้ท่านทราบ และกรมเรื่องหนังสือขออนุมัติคือสภาฯ นี้ ก็นายนิค ได้รัก ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ขอการประชุมตลอดสมัยประชุมสามัญ ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้อง ข้าพเจ้าจะถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่ เรื่อง นายนิค ได้รัก สภาผู้แทนราษฎรเห็นเรื่องดังกล่าวนี้มา อยากจะถามทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่าเรื่อง ได้ดำเนิน ไปเพียงไหน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอตั้งประเด็นปัญหาที่จะให้ที่ประชุมวินิจฉัย ข้อเดียวว่ที่ ประชมนั จะอนุญาต ให้นายนิติ ตาหรือไม่ว่ เรื่องนั้นเป็นปัญหาที่ท่านจะต้องตั้งกระทู้ตามระเบียบ เสียใจที่จจะอนุญาตไม่ได้ ถ้าที่ประชุมอนุญาตก็จะให้ตาต่อไป

นายเนย สัจจมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่ เนื่องจากนายนิติตา มา เรนนี้ ท่านประธานได้เคยแนะนำให้เขาเข้ามาประชุมหรือเปลว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ในเรื่องข้าพเจ้าเสียใจที่ไม่ใช่หน้าที่ของประธานสภา ฯ ที่จะไปแนะนำเขาแต่ประการใด ๆ เป็นสิทธิที่เขาจักทำได้ แต่อ่านาที่จะตาได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับสภา ฯ ถ้าท่านบอกว่ไม่ได้ก็จะได้โหวด เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าจะถือว่าสภา ฯ นอนุมัติให้ตาได้ทันทีกระทู้ค่อนของนายสนธิ ๑ ฉบับขอให้อ่าน

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่ ตั้งแต่ประกาศใช้พระราชบัญญัติ จราจร จนบัดนี้ ได้ปรากฏ เรื่องขอฉว อยู่เนือง ๆ ว่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรบางคน ปฏิบัติ หน้าที่ของเขา จนเกินขอบเขตที่กฎหมายให้อ่านาได้ และกลายเป็นการใช้อ่านาทำร้ายร่างกายราษฎรกระทั่งศาลได้พิพากษาลงโทษจำคุกไปแล้วก็มี แม้กระนั้นก็ยังเกิดเรื่องตำรวจจราจรกับราษฎรอีกเมื่อราววันที่ ๑๑ เดือนนี้ในท้องที่ตำรวจพาทุณี การที่เจ้าหน้าที่ไม่อยู่ในกรอบแห่งวินัยอันดีตามหน้าที่ของตนเนือง ๆ ดังนี้ ขอนจะให้เขาใจผิดในเรื่องระบอบการปกครองของเรา จึงขอทราบว่รัฐบาลได้คิดอ่านจะปรับปรุง บ้องกันเหตุ อันทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของรัฐบาลดังกล่าวนี้ในกาตข้างหน้าอย่างไรบ้าง

พระยาศรีเสนา รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่ ในเรื่องความประพฤติและการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจจราจรนี้ ทางกาตได้จัดให้มีการอบรมอยู่เสมอ และได้พยายามคัดเด็กแต่บุคคลที่มี

ความรู้และวินัยที่แท้จริง ๆ ส่วนเรื่องที่เกิดขึ้นตามกระทู้ถามนั้น ทาง
การสอบสวนตลอดแล้ว หากปรากฏว่าตำรวจได้กระทำผิดไม่ ผู้ต้อง
หากลับตำราภาพผิดเอง ซึ่งทางการยังได้มอบเงินให้ปล่อยตัวไป เพราะ
เห็นเป็นความผิดแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น การทำข่าวให้ข้อกล่าวข้อนี้
ส่วนความจริง จนถึงกับมีกระทู้ถามเช่นนี้ ย่อมเป็นการช่วยอย่าง
ไรไม่ได้เลย

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าว
ตามคำตอบนั้น ท่านบอกว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในกระทู้ถามเป็นเรื่องที่
ฝ่ายราษฎรกระทำผิด ในกระทู้ถามเองข้าพเจ้าได้เรียนไว้ว่าศาลได้
พิพากษาตำรวจจากรัฐ ซึ่งเคยกระทำการเช่นนี้ไปไม่น้อยกว่า ๒ หรือ ๓
รายแล้ว ข้าพเจ้าเกรงว่าคำตอบนั้นยังไม่พอใจ ข้าพเจ้าจึงขอซัก
ต่อไปว่า รัฐบาลได้สอบสวนคดีหรือเปล่าว่า อะไรเป็นเหตุสำคัญใน
การที่ก่อให้เกิดการกระทบกระทั่งระหว่างตำรวจจากรัฐกับราษฎรอยู่เนื่องๆ
ข้าพเจ้าต้องการทราบที่ท่านสอบสวนเหตุสำคัญหรือไม่ จะเกี่ยวข้องกับ
เรื่องคนหรือเรื่องความรู้อะไรกันแน่

พระยาศรีเสนา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าว
ว่า เรื่องนี้ทางกระทรวงมหาดไทยได้ตอบแล้วว่า ความประพฤติและ
การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจจากรัฐได้มีการอบรมอยู่เสมอแล้ว ถ้าเป็น
การผิดพลาดไปเฉพาะตัวก็ได้พิจารณาว่ากล่าวตักเตือนโทษไปแล้ว ที่
ตอบมานั้นโดยเฉพาะคดีที่กล่าวกันเมื่อวันที่ ๑๐ ที่ของตำรวจพาหุรัด

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าว
ว่า โดยเหตุที่กระทู้ถามของข้าพเจ้ากินวงกว้างกว่าเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อ
วันที่ ๑๐ คือ ข้าพเจ้าทราบดีความเดิมด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอซัก
ต่อไปว่า รัฐบาลรู้ดีหรือไม่ว่า ถ้าข้าราชการที่จำต้องอยู่ในวินัย
อันเคร่งครัดตามหน้าที่ ดังเช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจจากรัฐนั้นได้ถูกปล่อยให้

ละเมิดวินัยกระทำการนอกหน้าที่ โดยมีอำนาจที่กฎหมาย สันนิษฐานอยู่บ้าง
ซึ่งคงเรียบร้อยๆ ไปแล้ว บ้านเมืองจะประสพความยุ่งยาก ท่านรู้สึกหรือไม่
ประธานสภา ฯ กล่าวหาว่า ท่านถามว่าจะปล่อยให้ประพฤติผิด
วินัย ไม่ใช่ กามเดี้ยใหม่

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าว
ว่า ถ้าเช่นนั้น ข้าราชการขอถาม รัฐบาลว่าได้มีการ ปรับปรุงการตำรวจ
จราจรต่อไปอย่างไร เรนกว่าจะเลิกไรตำรวจเกณฑ์มา จะจ้างเงิน
เดือนแพงหน่อยเสียนอมา สภา ฯ นี้ก็จะไม่รับผิดชอบ เพื่อจะเลิกการที่
ราษฎรจะถูกร้ายต่อไป

พระยาศรีเสนา รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงมหาดไทย กล่าว
ว่า ได้ปรับปรุงอยู่แล้ว ในเรื่องนี้ก็จะรีบไปพิจารณา

ประธานสภา ฯ กล่าวหาว่า หมกเม็ด คอไปนกระทุ้งคามของ
หลวงพิพัฒน์พดกาย หลวงพิพัฒน์พดกายไม่มา ผ่านไป เรื่องการเด็กคง
กำนันผู้ใหญ่บ้านของนายแซ่ วังนลักษ์ณะ

นายแซ่ วังนลักษ์ณะ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าวหา
การเด็กกำนันผู้ใหญ่บ้านตามพระรารบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่
พุทธศักราช ๒๔๕๒ ในบางท้องถิ่นได้เป็นไปด้วยความเห็นชอบของ
ราษฎร มักเป็น ไปตาม ความต้องการของ คณะ กรรมการ อำเภอและ
เจ้าหลวงประจำจังหวัด ในกรณีเช่นนี้รัฐบาลจะตั้งการรับให้คณะกรรมการ
จังหวัด กรรมการอำเภอปฏิบัติกร ในเรื่องนี้ให้เป็นไปโดยมติของราษฎร
โดยแท้จริงได้หรือไม่

พระยาศรีเสนา รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงมหาดไทย ตอบ
ว่า การตั้งผู้ใหญ่บ้านและกำนัน ได้มีบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒๕
และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะ ปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๒
ไว้โดยชัดเจนแล้ว ว่า ให้ราษฎรเป็นผู้เลือกผู้ใหญ่บ้าน และให้ผู้ใหญ่

บ้านเป็นผู้เดือดร้อนนี้ ส่วนนายอำเภอเป็นเพียงประธานในการเลือก
เมื่อกฎหมายมีชัดเจนเช่นนี้ เจ้าหน้าที่ของปฏิบัติควรให้เป็นไปตาม
กฎหมาย ถ้าเจ้าหน้าที่ โดยปฏิบัติกรนอกเหนือไปจากอำนาจหน้าที่
เป็นการไม่ชอบ ซึ่งถ้าปรากฏจนกระทรวงมหาดไทยก็ย่อมต้องพิจารณา
สั่งการไปตามรูปเรื่องที่เกิดขึ้น

นายแข วังนลักษ์ณะ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าวว่า
ถ้าหากความปรากฏว่า คณะกรรมการอำเภอหรือข้าหลวงประจำจังหวัด
ก็ได้ ตามที่กระทู้ถามมาแล้วนั้น หากเขาได้กระทำไปเช่นนั้นจะมีกฎ
หรือข้อบังคับลงโทษกันด้วยหรือไม่

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ นี่ท่านถามกฎหมาย ขอให้
ถามข้อเท็จจริง

นายแข วังนลักษ์ณะ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าวว่า
ถ้าหากความปรากฏว่า คณะกรรมการอำเภอหรือคณะกรรมการจังหวัด
ได้กระทำผิดตามที่ถามมาแล้ว จะจัดการอย่างไรและมีกฎหมายบท
ใดลงโทษ

พระยาศรีเสนา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า
ก็ได้ตอบแล้วว่า ถ้าปฏิบัติเช่นนั้นไม่ชอบและปรากฏเรื่องขึ้น ก็
ต้องพิจารณาและสั่งการไปตามรูปเรื่องนี้เป็นข้อกฎหมายด้วย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า กระทู้ถามของหลวงพิพัฒน์ ฯ เจ้า
ของกระทู้ไม่มา คือไปกระทู้ถามที่ ๕ เรื่องค่าค่าขอให้ออกหมายของ
หุดวงศ์ประกาศเจ้าของไม่มา คือไปเรื่องที่ ๕ คือเรื่องระเบียบศาล
ของนายมงคล รัตนวิจิตร

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ว่า ตามที่ได้แถลงนโยบายไว้เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ค.พ. ๒๔๗๖ ว่า

จะได้ประมวลข้อบังคับและระเบียบศาล เพื่อให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นแบบเดียวกันตลอดราชอาณาจักรนั้น จนบทบัญญัติต่างก็ยังไม่เรียบร้อย ข้อบังคับแตกต่างกันอยู่ ยังหาได้เป็นระเบียบเดียวกันดังแสดงไม่ ขอรบกวนว่า ได้ปฏิบัติตามแถลงไว้เพียงใดแล้วหรือไม่

เจ้าพระยามหิธร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กล่าวตามที่ได้รับทราบได้แถลงนโยบายไว้เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๐ ว่า จะได้ประมวลข้อบังคับและ ระเบียบศาล เพื่อให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นแบบเดียวกันตลอดราชอาณาจักรนั้น รัฐสภาได้ดำเนินการตามที่ได้แถลงไว้คือส่งผู้แทนราษฎร โดยได้ตั้งกรรมการพิจารณาเรื่องนั้น คณะกรรมการคณะนี้ได้ประชุมร่างหลักการและกระทรวงยุติธรรมได้ตรวจพิจารณาแล้ว เห็นต่อไปว่าควรจะได้ร่วมมือช่วยเหลือกันทุกๆ ไป จึงได้ส่งร่างเบื้องต้นไปยังศาลต่างๆ และคณะทนายความ เพื่อให้เสนอข้อเท็จจริงว่า ควรจะแก้ไขเพิ่มเติมอย่างไรบ้างหรือไม่ ข้อหนึ่งระหว่างที่พอประกอบด้วย รัฐสภาได้ออกประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและความอาญาใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๑ เป็นต้นไป การประชุมของกรรมการที่กล่าวแล้วจึงเป็นอันงด เพราะเหตุที่เกณฑ์ต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ในร่างเบื้องต้น ได้มีบัญญัติไว้ในประมวลวิธีพิจารณาความแล้วเป็นส่วนมาก ตามที่ในกระทู้ กล่าวว่ามีคดีต่างศาลก็ยังใช้ระเบียบข้อบังคับแตกต่างกันอยู่หาเป็นระเบียบเดียวกันไม่นั้น ไม่ปรากฏว่าศาลใช้ระเบียบข้อบังคับแตกต่างกันในเรื่องใดบ้าง เมื่อได้ระลึกลงว่า บทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและความอาญา อันมีบทบัญญัติรวบรวมวิธีปฏิบัติ การต่างๆ ในโรงศาลไว้โดยพิสดารแล้ว ความแตกต่างในข้อบังคับและ ระเบียบศาลไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ในเร็ววัน แต่ถ้ามหากรรมการจะเฝ้า

มาจากศาล แปลถ้อยคำแห่งกฎหมายไม่ตรงรอยกัน ดังที่โตมผู้ตั้ง
 กระตุ้ ตามในเรื่องศาลเรียก คำธรรมเนียมคำ ขอให้ออกหมาย ต่างกันเป็น
 คน ซึ่งกระทรวงยุติธรรมเตรียมที่จะตอบอยู่เดี๋ยวว่า เป็นเรื่องแปล
 กฎหมาย ซึ่งอยู่ในอำนาจศาลโดยเฉพาะ และไม่อยู่ในอำนาจรัฐมนตรี
 จะทำคำสั่งวางระเบียบอย่างไร ในเรื่องอำนาจศาลกับอำนาจรัฐมนตรี
 อาจมีข้อที่ทำให้ลงไม่ได้บ้างว่าอย่างไรเป็นอำนาจรัฐมนตรี อย่างไรเป็น
 อำนาจศาล ความจริงกฎหมายวางเดินไว้มีให้กำเก้นแก่กันเป็นต้น จะ
 เห็นได้จากมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความแพ่ง พ.ศ. ๒๔๗๗ ซึ่งกำหนดอำนาจรัฐมนตรีที่จะออก
 กฎกระทรวงได้แต่ทางราชการบางอย่าง สำหรับกิจการที่อยู่ในอำนาจ
 รัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงได้นั้น กระทรวงยุติธรรม มีนโยบายที่จะ
 ดำเนินการวางระเบียบให้เป็นรูปเดียวกันอย่างมากที่สุดที่จะเป็นไปได้ เพื่อ
 ให้กิจการดำเนินไปโดยสะดวก และกำลังเร่งรัดจัดทำกฎกระทรวงตาม
 ญัตติอันอยู่แล้ว

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
 กล่าวว่่า ท่านรัฐมนตรีก็รับอยู่เดี๋ยวว่าระเบียบศาล แม้จะได้ประมวล
 วิธีพิจารณาความแพ่งและอาญาแต่ก็ยังไม่หมด แปลว่ายังประมวลไม่
 ได้เป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้นระเบียบที่ยังไม่ได้ประมวลได้เป็นส่วนมาก
 ข้าพเจ้าไม่ถามในหน้าที่การที่แปลกฎหมาย ข้าพเจ้าถามในหน้าที่บริหาร
 ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เช่นว่ากระต่ายเปล้า กระต่าย
 ดำเนา บางศาลก็ให้ใช้กระต่ายเปล้า บางศาลก็ใช้กระต่ายดำเนา บางศาล
 หนึ่งสี่ตัวเล็กไม่รับ บางศาลหนึ่งสี่ตัวโตไม่รับ อะไรเหล่านี้ อยากทราบ
 ว่ารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรม พร้อมที่จะให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
 เพื่อไม่เป็นการลำบากแก่ราษฎรต่อไปหรือไม่ อย่างที่ข้าพเจ้ายกตัวอย่างนี้

เจ้าพระยามหิธร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กล่าวว่่า
 เรื่องระเบียบการที่ผู้แทนกล่าวเมื่อนั้น ข้าพเจ้าได้คำนึงถึงเหมือนกัน

แล้วก็เร็ว ๆ นี้ได้เรียกเรื่องที่ทำอยู่แล้วอย่างใดควรจะนำขึ้นเสนอ และ
เรื่องใดไปถึงไหนแล้ว เรามี่เรื่องที่ได้เตรียมทำอยู่ขณะนี้ ๓ บท บทหนึ่ง
ยังไม่เสร็จ อีก ๒ บทกำลังประชุมกันอยู่ เมื่อวานนี้ได้ประชุมกันอีก
แต่ยังไม่เสร็จ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า กระทู้ถามของหลวงศรีประกาศเรื่อง
การเรียกทนายที่เนติบัณฑิตเขาเป็นผู้พิพากษา หลวงศรีประกาศไม่
มา คือไปกระทู้ถามของพระยาเสนาภิมุข เรื่องการซื้อขายสินค้าจาก
คนกลาง

พ.อ. พระยาเสนาภิมุข ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีเศรษฐกิจในข้อ ๓ การที่จะ
แก้ให้การซื้อขายซึ่งเป็นการชำนานมาแล้วและกำลังฟ้องด้วยบังคับ ได้
ตกอยู่ในมือของคนจำพวกหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่เปลี่ยนเป็นคนกลางและ
เป็นนายหน้า หรือจำพวกทมิฬมากมิกจะรื้อราคาซื้อจากราษฎรให้ต่ำ
แต่จำหน่ายได้ราคาสูง เป็นการได้เปรียบแก่ราษฎรผู้มุ่งขายในเชิงการค้า
ค้า เป็นทอด ๆ กันมา ทำให้ราษฎรหมดความมานะที่จะประกอบการ
อาชีพในทางค้าขาย เป็นเหตุให้เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำจนไม่
มีทางจะฟื้นตัวขึ้นได้นั้น รัฐบาลได้มีนโยบายที่จะแก้ไขอย่างไรบ้างหรือ
หาไม่ นี้เฉพาะข้อหนึ่งก่อน

พ.อ. พระบริรักษ์ชัยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
กล่าวว่า รัฐบาลขอตอบว่า กระทู้ถามข้อนี้อาจแยกออกได้เป็น ๒ นัย คือ
คนกลาง กับคนมีทุนต้นสินค้า ในการค้าทั่วไปย่อมต้องมีคนกลาง เพื่อ
เป็นสื่อนำสินค้าเข้าสู่ตลาด เพราะผู้ปลูกผู้ทำย่อมชำนาญแต่เพียงใน
การปลูกการทำ การจำหน่ายจึงมอบให้คนออกจำพวกหนึ่งทำแทน การ
มีผู้ทำแทนหรือคนกลางเช่นนี้ย่อมมีทั้งคุณและโทษ จึงจำเป็นต้องพิจารณา
เป็นราย ๆ เช่นชาวนาเมื่อทำข้าวได้แล้ว จะสามารถจำหน่ายตรงยังโรงสี

ได้หรือไม่ เมื่อเกิดมีโรงตั้งในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งยอมนำเข้ามาสู่
 โรงตั้งได้สะดวกขึ้น เป็นการตัดคนกลางไปในตัว หากชาววนวยู่ไกลผู้
 ชื้อหรือโรงตั้ง ก็เกิดมีคนกลางขึ้นเพื่อขนส่งข้าว แต่คนกลางนี้อาจจะ
 มีหลายต่อหลายคน หรือมีเพียงคนเดียว คนเดียว ทั้งนี้แล้วแต่กรณี
 ดังนี้เป็นต้น รัฐบาลจึงไม่มั่นนโยบายที่จะจำกัดคนกลางที่มีกรรมโดย
 เฉพาะ แต่มั่นนโยบายที่จะปรับประคองให้การค้าได้ดำเนินไปโดยเป็น
 ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ให้ผลของการจำหน่ายนั้นได้ตกอยู่กับผู้ปลูกผู้ทำให้มากที่สุด
 ทั้งนี้ทั้งนั้นก็จะต้องตัดคนกลางให้น้อยที่สุด และกำจัดคนกลาง
 ออกรวม เพื่อดำเนินการตามนโยบายนี้ รัฐบาลจึงพยายามทุกทางที่จะ
 ให้เกิดการไหลตัวในการค้าขึ้น โดยการโฆษณาการค้าสินค้า โดยการตั้ง
 เจ้าหน้าที่พาณิชย์ประจำภูมิภาค และโดยการขนส่งให้ถึงท้องตลาดได้
 โดยรวดเร็ว กับรัฐบาลจะได้ตั้งมีอู่สร้างถนนหนทางเป็นเวลานานใหญ่ทั้งนี้
 เพื่อตัดได้หยาบ ตัดคนกลางเหมือนกัน กรมรถไฟตลอดอัตราค่าระวางปถ่ายข้าว
 ก็เป็นการช่วยเหลือให้เกิดโรงตั้งข้าวตามท้องถิ่นเหมือนกัน กรมเกษตร
 และกรมพาณิชย์ร่วมมือในการจัดค่าโคทางบกก็ได้ ก็เป็นการช่วยการ
 ค่าโคให้ได้ราคาดีขึ้น เป็นต้น ในส่วนผู้มั่งคั่งคนสินค้าไว้นั้น ก็เป็นการ
 มีประโยชน์คล้ายธนาคารเหมือนกัน เพราะช่วยระดับราคาในเวลาต่ำ
 ให้ดีขึ้นได้ เวลานี้รัฐบาลก็จะได้เริ่มงานที่จะป้องกันผู้มั่งคั่งคนข้าวอย่าง
 หน้าเด็กอยู่แล้ว ต่อได้ส่งใบใจออกมุดต่อไป

พ.อ. พระยาเสนาภินิบ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอถามในข้อ ๒ ต่อไป สินค้าในท้องถิ่น ยังไม่มี
 ผู้ใดมาถ่วงพอจะทำให้เป็นต่ำเป็นต้นถึงเป็นสินค้าประจำได้ มักจะมีแต่
 ตั้งละอันพันละน้อย จำเป็นต้องอาศัยการรวบรวม จึงเป็นเหตุให้
 ตกไปอยู่กับพวกที่มั่งคั่งและมีทางวิ่งเดินได้ ถ้าหากจะแก้ใน ๓ ทาง
 ๑. จะต้องให้มีสถานทรวบซื้อ ๒. ต้องให้มีการขนส่งให้ทันราคาตลาด

๓. ต้องหาตลาดให้ราษฎรทำการติดต่อในการขายได้ตรง รัฐบาลจะจัดได้หรือไม่ หรือจะมีทางใดดีไปกว่านี้และจะลงมือจัดได้เมื่อไร เพราะราษฎรต่างรำรังว่าเข้าตาจนมานานแล้ว

พ.อ. พระบริภัณฑ์อุทิศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ กล่าวว่ รัฐบาลตอบว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมการค้า แต่ตามกระทรวงตามจะให้แก้โดย ๑. ให้มีสถานที่รับซื้อสินค้า ถ้าหมายความว่าเพียงรัฐบาลช่วยติดต่อกับผู้รับซื้อให้เสนอกับกรมการค้าได้ แต่ถ้าหมายถึงให้รัฐบาลตั้งสถานที่และรับซื้อเองแล้ว ย่อมทำไม่ได้ เพราะเมื่อจัดตั้งสถานที่รับซื้อแล้วก็จะต้องหาตลาดจำหน่ายด้วย อันเป็นการค้าธรรมดา ไม่เป็นนโยบายที่รัฐบาลจะกระทำเอง ๒. ต้องการให้มีการขนส่งให้ทันราคาตลาดต้นนั้น เป็นนโยบายที่รัฐบาลยึดถืออยู่แล้ว และคงใจจะดำเนินการทุกเมื่อ ๓. ต้องหาตลาดให้ราษฎร ทำการติดต่อในการขายได้ตรงและสะดวกนั้น เวลานกรมพาณิชย์ก็เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการอยู่แล้ว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ กระทรวงของหลวงวิวัฒน์คดี เรืองเรื่อสินค้าไทย

หลวงวิวัฒน์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดพังงา กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการดังต่อไปนี้ การเดินเรื่อสินค้าของไทยซึ่งยังไม่มีคนเริ่มทำนั้น รัฐบาลได้คำริจะทำแล้วหรือไม่ ถ้ามีโครงการคิดจะทำแล้ว ขอทราบว่รัฐบาลจะเผยแพร่เมื่อไร

พ.อ. พระบริภัณฑ์อุทิศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ กล่าวว่ รัฐบาลตอบว่ เรื่องการเดินเรื่อสินค้าของไทยนั้น รัฐบาลได้คำริแล้ว ส่วนการเผยแพร่โครงการ ต่าง ๆ นั้น รัฐบาลก็ได้แถลงแล้วเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ก่อนว่ ถ้าเกี่ยวแก่นโยบายแล้ว ก็จำเป็นจะต้องลงใจ แต่สภาพอาจจะทราบเป็นขั้นเป็นตอน เมื่อรัฐบาลขอตั้งงบประมาณ

ประธานสภา ฯ กล่าววา กระทู้ถามของนายเจือ เรื่องการจดทะเบียนเรือ

นายเจือ ศรียาภักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าววา ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการวา ความพระราชบัญญัติ การเดินเรือ ใน น่านน้ำ สยาม แก่ ไซ เพิ่ม เต็ม พุทธศักราช ๒๔๗๗ บัญญัติให้เรือบรรทุกสินค้าขนาดบรรทุกได้ตั้งแต่ ๓๐๐ ตันขึ้นไป ต้องนำมาจดทะเบียนและรับใบอนุญาต และทางกระทรวงเศรษฐการได้ส่งเจ้าหน้าที่จากกรุงเทพฯ ไปรับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตครึ่งหนึ่งแล้วเมื่อดังนั้น บัดนี้ทราบว่าราษฎรผู้เรืออีกหลายคนไม่อาจจะนำเรือของตนออกใช้ เพราะยังไม่ได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาต ครั้นจะนำไปจดทะเบียนก็ไม่ได้ เพราะไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ในส่วนภูมิภาค ขยาดทราบว่ารัฐบาลจะให้ความสะดวกแก่ผู้ซึ่งพยายามเคารพต่อกฎหมายเหล่านั้นได้อย่างไรและเมื่อใด เช่นในจังหวัดสงขลาเป็นต้น

พ.อ. พระยาบริรักษ์ไชยยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ กล่าววา รัฐบาลขอตอบวา เรื่องนี้ความจริงไม่เฉพาะแต่จังหวัดสงขลาแห่งเดียวเท่านั้น ที่ยังมีเรือคกค้าง เจ้าของเรือยังมีได้นำมาจดทะเบียนและรับใบอนุญาต ในท้องที่จังหวัดอื่นก็มีอยู่เหมือนกัน ท้องที่ใดที่มีเรือคกค้าง หากไม่มีอุปสรรคใด ๆ อันเกี่ยวกับฤดูกาลแล้ว ก็จัดเจ้าพนักงานออกไปทำการจดทะเบียน แต่ถ้าบางแห่งซึ่งจะส่งเจ้าพนักงานออกไปไม่ได้ ก็ได้ขอร้องให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองซึ่งประจำแห่งนั้นไปนำเรือมาจดทะเบียน เมื่อถึงคราวที่เจ้าพนักงานออกไปรับจดทะเบียนต่อไป ส่วนการผ่อนผันที่จะให้ใช้เรือที่ยังมิได้จดทะเบียนได้หรือไม่เพียงใดนั้น กระทรวงเศรษฐการได้ตกลงกับกระทรวงมหาดไทยและข้าหลวงประจำจังหวัดต่าง ๆ เพื่อหาวิธีผ่อนผันให้มีความสะดวกอยู่แล้ว

ประธานสภา ฯ กล่าววา กระทู้ถามของนายมงคล รัตนวิจิตร เรื่องการเรือนำ

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า วัตถุประสงค์ คือเรื่องกิจการเรือนจำตั้งแต่ปีก่อน เวลาได้วง
เดยามาแล้ว งบประมาณการเรือนจำได้ตั้งขึ้น ไม่คิดใจจะถาม ขอดอน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของนายสนธิ เจริญรัฐ
เรื่องการสำรวจสำมะโนครัวใน พ.ศ. ๒๔๗๘

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า
เรื่องข้าพเจ้าได้ทราบข่าวว่ารัฐบาลเตรียมจะสำรวจในต้น พ.ศ. หน้า จึง
ขอดอน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของ นายสง่า สายศิลป์
เรื่องแพช้ำมั่งรดยนต์ถนตาย ๒๑ ยะดา-เบตง

นายสง่า สายศิลป์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดยะดา กล่าวว่า ข้าพ-
เจ้าขอตั้งวัตถุประสงค์ว่าการกระทรวงมหาดไทยตั้งนี้ ด้วยแพช้ำมั่ง
บรรทกรดยนต์ ส่งข้ามฝากไปมาในทางสาย ๒๑ ยะดา-เบตง ที่บ้านยัดมัน
อำเภอเบตงหนึ่งตำบล แต่เดิมทางอำเภอได้จัดทำโดยทำแพและจัดคนให้คอยรับ
จ้างบรรทกส่งรดยนต์ไปมาคิดค่าจ้างไปและกลับเป็นเงิน ๑.๕๕ บาท ครั้น
เมื่อ ๒ ปีก่อนมานี้รัฐบาลได้ให้บุคคลรับผูกขาดไปทำ ผู้รับผูกขาดกลับเพิ่ม
ราคาค่าจ้างบรรทกรดยนต์ขึ้นเป็น ๑.๖๐ บาทจนถึง ๒.๔๐ บาท ซึ่งเป็น
อัตราแพงเกินสมควร เจ้าของรดยนต์ได้มีความเดือดร้อน ข้าพเจ้าขอ
ถามรัฐบาลว่า เรื่องแพช้ำมั่งรดยนต์นี้รัฐบาลจะจัดทำเสียเองคงเช่นแต่
ก่อนไม่ได้หรือ ๗ เป็นการขัดข้องประการใด

พระยาศรีเสนา รัฐมนตรีช่วย ราชการ กระทรวง มหาดไทย
กล่าวว่า รัฐบาลขอตอบว่าแพช้ำมั่งรดยนต์รายนี้ ในชั้นเดิมจังหวัดได้
จัดทำขึ้นเป็นการชั่วคราวและผลประโยชน์ที่ได้รับก็แต่เพียงเล็กน้อย ต่อมา
การจรรยาหม่อมมาถ่วงชน คณะกรรมการจังหวัดได้ดำริที่จะสร้างเป็นแพ
ถาวร แต่ชดช้อยของตัวการที่จะต้องลงทุนมาก จังหวัดไม่มีกำลังที่จะจัดทำ

ไปตามกำลังได้ จึงได้ประชุมพิจารณาตกลงให้ม.ผู้ผูกขาดฯ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ โดยให้สร้างเป็นแพดวอร์ชนใหม่ เนื่องในการนี้ผู้ผูกขาดต้องแก้ไข สถานที่คานหลังทวารวารีอำเภอ และสถานที่วางรถไฟเป็นม.ช.รับกับถนน สายใหม่กองทาง และยังคงทำรถไฟม.ทวารวารีอีกด้วย วัตถุประสงค์ถาวร นี้ได้มีสัญญาผูกพันกันไว้ ซึ่งจะสิ้นสุดลงในวันสิ้นเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ อย่างไรก็ตามเรื่องนี้จะม.โยธาเทศบาล ได้ดำริที่จะมี ให้ทำแพขนอกเมื่อหมดอายุ แห่งสัญญา แต่เห็นสมควรจะจัดสร้างสะพานข้ามแม่น้ำคานที่อำเภอ บ้านวังเตา เพื่อประโยชน์ในการคมนาคมสำหรับทางหลวงสาย ยะดา เบตง และกำลังพิจารณาความเห็นการที่จะสร้างสะพานที่ถาวรต่อไปอยู่แล้ว

นายสง่า สายศิลป์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดยะดา กล่าวว่า ที่ รัฐบาลตอบว่าไม่มีทุนและยังไม่สามารถที่จะทำได้เองนั้น รัฐบาลจะปล่อยให้เจ้าของแพชุกราคากับเจ้าของรถยนต์อย่างนั้นหรือ

พระยาศรีเสนา รัฐมนตรีช่วยราชการ กระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า เรื่องนี้ได้ตอบแล้วว่าการที่ท่านยื่นคำร้องไม่มีเงินพอ ทางจังหวัด และเพราะเป็นทางของจังหวัดที่เอง และได้ให้ม.ผู้ผูกขาดฯ เขาก็ต้อง ลงทุนลงรอนมาก มีการทำแพดวอร์และต้องทำถนน เขื่อนถนนทวารวารีไม่ถาวร อะไรเพิ่มขึ้นมา และจำเป็นอยู่เองทั้ง ๆ ที่ได้มีสัญญาผูกพันไว้ แต่จะหมดในเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ นี้ รัฐบาลไม่มีทางอะไรที่จะไปแก้ไขสัญญาในขณะนี้ได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ภาระของนายสง่า ศรีวิโรจน์ เรื่องไฟไหม้วัดเส้าตรงทอง

นายสง่า ศรีวิโรจน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดดงพุมตรี กล่าวว่า วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๗ เรื่องกระทู้นามเกี่ยวกับเรื่องไฟไหม้กุฎ กำนันการคณะสงฆ์วัดเส้าตรงทอง ซึ่งเป็นวัดหลวงสำคัญในจังหวัดดงพุมตรี ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการดังต่อไปนี้ เรื่อง

ไฟไหม้กุฎผู้กำกับการคณะสงฆ์วัดเสาชิงช้า ซึ่งเป็นวัดหลวงสำคัญใน
จังหวัดสมุทรปราการ รอคิวรัฐบาลมาประมาณหกปีแล้ว ไม่เห็นจัด
การปลูกใหม่ พระเคอคร้อนมาก อยากจะทราบรัฐบาลจะจัดการ
ปลูกใหม่ให้ไฉน

ขุนสุคนธ์วิทศึกษากร รัฐมนตรีช่วยราชการ กระทรวงธรรม
การ กล่าวว่า ภายหลังไฟไหม้แล้ว ๓ เดือนเศษ เจ้าอาวาสได้ม
ลิตขอออกเงินรายได้ของวัดมาจัดการก่อสร้างกุฎใหม่ แต่ตั้งรายการ
มาไม่ได้ ส่วนทางการจึงขอให้แก้ไข ต่อมาเจ้าอาวาสแก้ไขรายการ
ส่งมาใหม่พร้อมทั้งประมาณราคา เจ้าคณะมณฑลเห็นว่าควรสร้างให้
ถูกต้องตามแบบการก่อสร้าง กระทรวงธรรมการจึงให้กองสถาปัตยกรรม
ขึ้นไปตรวจสถานที่และทำแบบแปลนกับรายการละเอียดเสนอ บัดนี้คง
เรียบร้อยแล้ว ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่เบิกจ่ายเงินรายได้ของวัดส่งให้เจ้า
อาวาสไปเสร็จแล้ว

นายสว่าง ศรีวิโรจน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า
รัฐบาลจะได้เริ่มลงมือก่อสร้างเมื่อไร

ขุนสุคนธ์วิทศึกษากร รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงธรรมการ
กล่าวว่า ในเรื่องการก่อสร้างนั้นกันแต่ทางวัด ซึ่งจะได้จัดให้เสร็จ
ไปได้เร็วเพียงใดหรือไม่

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ระเบียบวาระต่อไป เรื่องร่าง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๗๘

เจ้าพระยามหิธร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กล่าวว่า
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการที่เสนอมานี้ มีเหตุผลคล้าย
คลึงกับที่รัฐบาลได้แถลงไว้แล้วเมื่อคราวเสนอร่าง พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน กล่าวคือ ประสงค์ที่จะให้เป็นการเหมาะสมแก่ทาง
ปฏิบัติยิ่งขึ้น สำหรับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พ.ศ.

๒๔๗๗ เมื่อได้ใช้ไปก็ไดพบข้อขัดข้องและปัญหาบางประการ เป็นต้นว่า พวกดตุลาการซึ่งไม่ใช่จำศาลหรือรองจำศาลจะให้ ผลคดีหรือเรียกเข้าเป็นผู้ พิพากษาทำไม่ได้ หรือจะรับหมายความที่เป็นเนติบัญญัติเขาก็ไม่ได้ เหมือนกัน จึงเป็นการสมควรแล้วที่จะต้องยกร่างพระราชบัญญัติฉบับ ใหม่ พระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งได้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พดเรือน การแก้ไขปรับปรุงก็ตาม ๆ กัน พระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับจำเป็นจะต้องออกใช้พร้อมกัน มิฉะนั้นจะปฏิบัติไม่ได้ เพราะ มีความเกี่ยวข้องและอย่างมาตราทั่วถึงกันอยู่ นอกจากนี้ในกรณีที่เสนอร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อจะผลัดฐานะตุลาการขึ้นมาบ้าง เพราะ ฉะนั้นขอสภา ฯ ได้โปรดรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ ควรจะรับหลักการไว้พิจารณา การที่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะรับไว้ พิจารณานั่นก็เพราะร่างพระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้ ยังไม่สัมพันธ์กับรัฐธรรมนูญ ที่ได้รับพระราชทานมา ในรัฐธรรมนูญนั้นได้แบ่งอำนาจไว้เป็นตอน ๆ มี นิติบัญญัติ บริหารบัญญัติ และตุลาการบัญญัติ ทางนิติบัญญัติก็มีสภา ผู้แทนราษฎร ทางบริหารก็มีคณะรัฐมนตรี ทางตุลาการก็มีศาล สำหรับ ทางนิติบัญญัติทางสภาผู้แทนราษฎรได้รับสิทธิ์เต็มที่ มีอำนาจโดย อิสระ ส่วนทางคณะบริหาร ถ้าก็คือคณะรัฐมนตรีก็เหมือนกัน มี อำนาจสมบูรณ์ ไม่มีใครเหนือเลย แต่ส่วนอำนาจตุลาการ ก็คืออำนาจ ศาลนั้นหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ เพราะอำนาจตุลาการได้ติดอยู่กับคณะรัฐ มนตรี ซึ่งเราน่าจะพิจารณาในเรื่องนี้ให้มาก การพิจารณาพิพากษา อรรถคดีนั้นท่านว่า เป็นอำนาจของศาลโดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องดำเนิน ความรัฐธรรมนูญในมาตรา ๖๐. กล่าวว่า ผู้พิพากษาย่อมมีอิสระในการ พิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย เมื่อความจริงเป็น

ใจความของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก.พ. และ อ.ก.พ. ออก ตั้งคณะกรรมการ
 ชุดการแทน และให้อยู่ในความเค็ดขาดของคณะรัฐมนตรี และยกเอา
 ข้าราชการซึ่งไม่ใช่ตุลาการเข้ามาเทียบ เหมือนตุลาการ และปรับปรุง อัตรา
 เงินเดือนข้าราชการใหม่ วิธีการปรับปรุงเข้าทำนองดะม้ายคล้ายคลึงกับ
 แบบเก่า คือให้อำนาจรัฐบาลตั้งขึ้น จึงเป็นเหตุให้ระคุดใจข้าพเจ้ายังนึก
 ว่าพระราชบัญญัติฉบับเก่าก็ใช้มาไม่นาน การที่มาเปลี่ยนแปลงใหม่นี้จะมี
 อะไรขัดข้องกับทางปฏิบัติบ้างดังข้ออย่างหนึ่งเป็นแน่นอน เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าอยากจะถามรัฐบาลว่าเหตุใดการแต่งตั้งย้ายถอนและดงโทษ ซึ่ง
 แต่เดิมเป็นหน้าที่ของ ก.พ. และ อ.ก.พ. ทำไมจึงจะมาเปลี่ยนให้เป็นหน้าที่
 ของคณะรัฐมนตรีและเมื่อการได้เป็นไปได้เช่นนี้ ตุลาการก็จะไม่ได้รับ
 ความเที่ยงธรรม หรือจะเห็นว่า ก.พ. และ อ.ก.พ. ไม่เป็นประโยชน์
 จะยกเลิกไม่มีต่อไป และเป็นเพราะเหตุใดพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงยังให้มี
 บทเฉพาะกาลไว้ในตอนต้น และในการบรรจุคนหรือเพื่อปรับปรุงบุคคล
 เข้าตำแหน่ง ซึ่งในบังคับกาลดังกล่าวเคยมาจนสมควรจะปรับปรุงคนเข้า
 ตำแหน่งเสร็จไปแล้ว การที่จะคงให้มีบทบัญญัติเท่ากับการแสดงว่ายัง
 มีการปรับปรุงไม่เสร็จ และเพื่อประโยชน์จะปรับขึ้นให้บุคคลได้รับเงิน
 เดือนเดือนขึ้นใหม่หรือไม่

ขุนสมาหารนิตะคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
 กล่าวว่่า รัฐบาลจะได้ขอรถงเพื่อแก้ความข้องใจของท่านสมาชิกทั้ง ๒
 ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ปัญหาใหม่ของท่านสมาชิกคนแรกก็คือว่า เป็น
 ปัญหาในเรื่องรัฐธรรมนุญ ที่ท่านกล่าวว่่ารัฐธรรมนุญมีหลักสำคัญ ๓
 หลักนั้นถูกต้องแล้ว ปัญหาที่ทุกคนเฉพาะหนานเป็นปัญหาเพื่อสร้างคน
 เพื่อให้ไปหาหลัก การสร้างข้าราชการพลเรือนนั้นใครเป็นผู้สร้าง นั้น
 เป็นหลักการสร้างสมาชิกสภาฯ ซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัตินี้ใครเป็นผู้
 สร้าง นั้นก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ที่นการสร้างข้าราชการตุลาการใครเป็น

ผู้สร้าง อีกคนหนึ่ง เมื่อรวมความแล้ว ปัญหาเฉพาะหน้าในทันที
 เป็นปัญหาในเรื่องหลักการว่าบริหารหรือนิติบัญญัติหรือว่าตุลาการ แต่
 เป็นหลักการในบุคคล ผู้ซึ่งจะเข้าไปกระทำในหลักทั้ง ๓ ที่ท่านว่า ท่านจะ
 แลเห็นได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ใครเป็นผู้ตั้ง มีกฎหมายกำหนด
 ว่าจะต้องมีราษฎรเลือกผู้แทนตำบล แล้วผู้แทนตำบลจะต้องเลือกขึ้นมา
 อีกคนหนึ่ง และฝ่ายข้าราชการพลเรือนใครจะเป็นผู้แต่งตั้ง เหตุจะต้อง
 เริ่มจากเจ้ากระทรวงและ ก.พ. เป็นฝ่ายที่จะให้ความเห็นในการแต่งตั้ง
 ทั้ในฝ่ายตุลาการเดา คือผู้ที่จะไปทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาอรรถคดี
 ใครจะแต่งตั้ง ปัญหาข้อนี้ควรจะมีผู้แต่งตั้งขึ้น ถ้าสมมุติว่าตำแหน่ง
 ไม่ให้ฝ่ายรัฐบาลมีส่วนในการแต่งตั้ง ก็ถ้ากระนั้นใครเป็นผู้แต่งตั้ง ก็
 หมายความว่าตุลาการก็ต้องแต่งตั้งตุลาการเอง ก็ตุลาการคนที่จะแต่งตั้ง
 ตุลาการนั้นใครตั้งต่อไป ปัญหาที่จะไปจนหยุดยั้งแค่นั้น ทั้ข้าพเจ้า
 อยากจะเรียนในรูปการให้ท่านเข้าใจว่าในปัญหาเรื่องแต่งตั้งนี้ คือขอให้
 ท่านดูตอนที่ ๒ ในมาตรา ๘ ในการแต่งตั้งฝ่ายตุลาการนี้ ความจริงทาง
 ฝ่ายรัฐบาลได้พยายามที่จะให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญนั้นทุกข้ออย่าง คือ
 ว่าในมาตรา ๘ นี้เอง ท่านจะแลเห็นว่าคณะกรรมาการตุลาการคณะหนึ่ง
 เป็นผู้พิจารณา ในส่วนข้าราชการพลเรือนนั้นมี ก.พ. พิจารณา ทาง
 ตุลาการนั้นเราคิดเด็ดขาดทีเดียวว่าเราไม่ยอมให้ ก.พ. ท่านจะเห็นว่าคณะ
 กรรมาการตุลาการพิจารณานั้นมีใครบ้าง ดังจะแลเห็นได้ว่า ๑. อธิบดี
 ศาลฎีกา ๒. ปลัดกระทรวงยุติธรรม ๓. อธิบดีศาลอุทธรณ์ ๔. นายก
 กรรมาการเนติบัณฑิตยสภา ๕. ผู้ประศาสน์การมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์
 และการเมือง บุคคลเหล่านี้เป็นผู้ทำหน้าที่เหมือนหนึ่ง ก.พ. เพราะฉะนั้น
 ที่ท่านเป็นทุกข์ไปในข้อซึ่งว่าหลักของเราจะไม่สมบูรณ์นั้น ข้าพเจ้าอยาก
 จะช่วยแก้ความเข้าใจว่าหาเป็นไปเช่นนั้นไม่ ทั้ปัญหาข้อ ๒ ดเหมือน
 เราจะได้ยหลังเข้าคดของนั้น ทั้ที่จริงได้มีกิจการหลายอย่าง บางที่เราก

คืนหน้า ถ้าหากว่าอย่างเก่าที่เราอาจจะไร้อย่างเก่าได้ อย่างเก่านี้
 จำเป็นที่จะต้องไม่ให้รัศมีต่อระบอบใหม่ของเรา จึงจะนำมาใช้ได้ข้าพเจ้า
 กล่าวเช่นนั้นเป็นเหตุในเหตุผลเพื่อให้ท่านเข้าใจในข้อนี้ขอยกข้อที่
 กล่าวนั้นแท้ที่จริงหาเป็นไปเช่นนั้นไม่ ความจริงเรื่องง่าย ๆ มีอยู่อย่าง
 เดียวว่า พระราชบัญญัติข้าราชการตุลาการเป็นเหมือนหนึ่งถูกใช้เกาะ
 เกยอยู่ในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน บัดนี้สภาผู้แทนราษฎรได้
 รับหลักการแต่งตั้งเข้ามาพิจารณาในคณะกรรมการอยู่แล้ว ย่อมจะ
 เปลี่ยนแปลงแก้ไขเป็นอันมาก เมื่อเช่นนั้นเราจะปล่อยให้พระราชบัญญัติ
 ออกอันหนึ่ง ซึ่งเกาะเกี่ยวไปคนละรูปคนละทางอย่างไร การที่เรามุ่งว่าจะ
 ให้ข้อคดีของ คองกัน หรือ ได้ รัศมีกัน เกี่ยว ของ กัน นั้นก็ ไม่ สม ประสงค์
 ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเพื่อมิให้เสียเวลา ขอได้โปรดพิจารณาว่าข้อใดที่คิด
 ในการที่เราจะใช้พระราชบัญญัติกันไปไม่ได้โดยสะดวก เราแก้ไขเพื่อ
 ให้เป็นไปด้วยความสะดวกตามความหมายของข้าพเจ้าก็มีดังนี้ หวัง
 ใจว่าท่านสมาชิกทั้งหลายที่ยังไม่เข้าใจนั้นขอได้ทราบไว้ด้วยว่า ท่านมี
 โอกาสที่จะซักถามหรือ ถ้าเข้าใจแล้วก็มีโอกาสที่จะแปรญัตติในพลความ
 นั้นคือไม่ได้

นายแซ ยูนิพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าว ว่า พระ
 ราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าว่าตามความจริงแล้วก็ไม่ได้อะไรมากมายไปกว่าของ
 เกานัก ส่วนข้อที่แก้แก่ข้าพเจ้าเห็นเหมือนว่ามีในมาตรา ๑๘, ๒๐ และ ๒๒
 ที่แก้เหล่านี้เหมือนว่าจะดีกว่าของเก่า คือว่าให้โอกาสแก่พวกเนติบัณฑิต
 ที่เบียดเบียนความได้มีโอกาเข้ามาเป็นผู้พิพากษามากกว่าในพระราชบัญญัติ
 เก่า เช่นอย่างในมาตรา ๑๘ เดิมนี้ผู้ที่ได้รับบรรจุในตำแหน่ง
 ผู้พิพากษาผู้หนึ่งได้เฉพาะผู้ที่ได้รับราชการในตำแหน่งจำคุกหรือรองจำคุก
 มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี แต่ในพระราชบัญญัติที่แก้ไขใหม่นี้ได้แก้
 เป็นว่าการบรรจุบุคคลเข้าเป็นผู้พิพากษามักให้นับให้เรียกจากผู้รับราชการ

อยู่ในตำแหน่งเดิมจนตราบการติดต่อกันมาไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือเป็นทนาย
 ความว่าความมาแต่ไม่น้อยกว่า ๒ ปี ในกฎหมายเดิมนั้นในเรื่องที่เป็น
 ทนายความติดต่อกันมาไม่น้อยกว่า ๒ ปีไม่ได้มีบัญญัติไว้ เพราะฉะนั้น
 พระราชบัญญัตินี้เป็นประโยชน์แก่ทนายความที่จะได้รับบรรจุเป็นผู้พิพากษา
 ในมาตรา ๒๐ ที่แก้ไขใหม่เปลี่ยนจากของเก่าคือ แต่ก่อนนั้นผู้ที่จะได้
 บรรจุตำแหน่งตลาการที่มีหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีนั้น ให้ได้ออกจาก
 บุคคลที่เป็นผู้พิพากษาผิดนัดมาแต่อย่างเดียวกัน แต่สำหรับเดี๋ยวนี้ต้องมา
 ว่าความอีกไม่น้อยกว่า ๒ เดือน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในทางพิจารณา
 พิพากษาคดี เฉพาะพระราชบัญญัติใหม่ที่ได้ออกมานี้ ข้าพเจ้า
 ก็เห็นพ้องว่า ควรจะได้รับหลักการ แต่ว่าข้อของใจที่ข้าพเจ้าเมื่อยก
 คือว่า ในการเลือกเอาบุคคลเข้าไปรับตำแหน่งผู้พิพากษานั้น ทาง
 กระทรวงยุติธรรมถือเกณฑ์อย่างไร ในการเลือกคนเข้าไปบรรจุตำแหน่ง
 ผู้พิพากษา เช่นอย่างเท่าที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้นี้ ผู้ที่สอบได้ได้จนถึงปี พ.ศ.
 ๒๔๗๕ และรับราชการอยู่ในกระทรวงยุติธรรมได้ถูกเรียกเป็นผู้พิพากษา
 ผิดนัดแล้ว แต่เดี๋ยวนี้นั้นทนายความนั้น ข้าพเจ้าทราบว่าคุณเหมือนเวลา
 ทนายความที่สอบได้ได้ในปี พ.ศ. ๒๔๗๓ ยังบรรจุไม่หมด เหตุที่แตก
 ต่างกันอยู่เช่นนี้ กระทรวงยุติธรรมถือหลักเกณฑ์อะไร ถ้าจะว่ากัน
 ตามหลักแล้ว ผู้ที่เป็นทนายความย่อมมีความรู้ความชำนาญในทางที่จะ
 เป็นผู้พิพากษามากเรียกว่าผู้ที่อยู่ในกระทรวง ข้าพเจ้าอยากจะขอให้รัฐ-
 มนตร์ว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ตอบถึงเรื่องหลักเกณฑ์เรียกคนเข้าบรรจุ
 เป็นผู้พิพากษาดำหรับคนอยู่ในกระทรวง และผู้ที่เป็น ทนายความว่าถือเกณฑ์
 อย่างไรเสียก่อน

เจ้าพระยามหิธร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กล่าวว่
 ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่จะเรียกทนายความเป็นผู้พิพากษา และ
 เป็นความคิดของข้าพเจ้าตั้งแต่แรก แต่จะทำอย่างไรก็ไม่ได้ เพราะว่า

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการเดียนับของไว้หมด มีข้อเดียวเท่า
 นั้นแหละที่จะให้ท่านเป็นผู้พิพากษาได้ คือว่า การตั้งแต่งผู้พิพากษาเดียน
 เกิดมาจากการสอบได้ คือจากเนติบัณฑิตมาเป็นจำศาล และรองจำ
 ศาล และพวกนั้นต้องรับราชการและผูกติดอยู่นานถึงเดือนมาเป็น ผูกติด
 ผู้พิพากษา และเดือนเป็นผู้พิพากษาอีกชั้นหนึ่ง จนกว่าจำพวกนั้นจะหมด
 ไม่มีตัว แต่คนที่จะใช้ได้จริง พระราชบัญญัติข้าราชการตุลาการเดียน
 กับของไว้ เมื่อไม่มีโดยแน่แท้จึงจะเรียกทนายความมาเป็นผู้พิพากษา
 ได้ ซึ่งได้เคยเรียกมาแล้ว ๓ คน ตั้งแต่มีพระราชบัญญัตินับก่อนมา
 ข้าพเจ้าเห็นเหตุเป็นข้อขัดข้องมาก เพราะฉะนั้นจึงได้แก้ไขใหม่ทางเรียก
 ทนายความเขาผูกติดเป็นผู้พิพากษาได้อีก ก็ดูเหมือนจะเป็นความ
 ประสงค์อย่างเดียวกับท่านผู้แทนประสงค์นั่นเอง

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าว
 ข้าพเจ้าเห็นด้วยในการที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ตุลาการ
 พิจารณา เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัตินับนับหลักการแต่เพียงกว้างๆ
 ว่าจะปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ ที่ใช้อยู่ใน
 เวลานี้ให้ดีขึ้นเท่านั้น ไม่มีข้อความผูกมัดสภาฯ แต่ประการใด ส่วนข้อที่ท่าน
 ผู้แทน ขนบุรีข้องใจในเรื่องการเลื่อนตำแหน่ง เป็นที่ว่าข้าราชการตุลาการ
 นั้นไม่มีอำนาจอิสระเต็มที่ ในการพิจารณาอรรถคดี เพราะเหตุว่า
 ยังจะต้องมีอัครราชทูตกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร ถ้าหากว่าทำอะไรไป
 ไม่พอใจแล้วข้าราชการตุลาการนั้นอาจจะไม่ได้เลื่อน ยศเลื่อน ตำแหน่งอะไร
 เหล่านี้ ข้อข้องใจของท่านสมาชิกนั้นเป็นข้อที่น่าจะคำนึงเหมือนกัน
 แต่ว่าฐานะของข้าราชการตุลาการเดียน โดยที่ใส่พระราชบัญญัติอยู่
 ในขณะนี้หากว่าพระราชบัญญัติที่ขอแก้ไขมาแล้วนี้ เวลานี้การเลื่อน
 เงินเดือนหรือ ตำแหน่ง ก็จะต้องได้รับอนุมัติจาก คณะ รัฐมนตรี เหมือนกัน

เพราะฉะนั้น ถ้าแม้เราจะไม่รับหลักการอันนี้ ก็ไม่ทำให้ฐานะตุลาการ
ชั้นแต่ประการใด เพราะฉะนั้นเพื่อให้เสียเวลาของสภาฯ เราควร
จะรับหลักการนี้ไว้ ส่วนข้อจะแปรญัตติคือให้ชั้นอยู่แก่คณะกรรมการ
ตุลาการเค็ดชาคอย่างไรนั้น เขาได้แปรญัตติตั้งว่า ถ้าหากว่าพระราช
บัญญัตินั้นตกไป ความมุ่งหมายของท่านก็จะไม่ได้ผลอะไร เพราะเหตุ
ว่าพระราชบัญญัติที่ให้อยู่เขตอำนาจตุลาการก็ยังชั้นอยู่กับคณะ รัฐมนตรีนั้นเอง
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะรับหลักการอันนี้ไว้ดีกว่า

ขุนวรสิทธิสุทรเวชย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
ข้าพเจ้าคิด ว่าทางฝ่าย รัฐบาลและ ทั้งสมาชิก บางท่านจะไม่ ทนได้ พิจารณา
หลักการให้แน่ชัดกระมัง จึงได้มีข้อโต้เถียงไปมากกว่าความจำเป็น หลัก
การมีเพียงแต่ว่าเราจะปรับปรุงให้เหมาะสม ร่างพระราชบัญญัติใด ๆ
ที่มีผู้เสนอขึ้นมาเพื่อจะปรับปรุงให้ดีขึ้นนั้นไม่มีปัญหา เราจะต้องรับ
หลักการอยู่นั่นเอง ทั้งนี้สมาชิกผู้หนึ่งซึ่งใจในเรื่องที่จะให้ข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการไปอยู่ในอำนาจคณะรัฐมนตรี แต่อีกอำนาจแห่งคณะรัฐมนตรี
นั้น จะเป็นอิทธิพลทำให้ข้าราชการตุลาการนั้นเสียความยุติธรรมได้นั้น
เราแปรญัตติเอา ในการจะตั้งแต่งใด ๆ นั้น คือให้ชั้นแก่อธิบดีศาลฎีกา
เดี่ยก็ได้ เราพอจะทำได้ อีกประการหนึ่งถ้าหากว่า เมื่อเรารับหลักการ
แล้ว ครั้นได้พิจารณาและตั้งไปกรมราชการพิจารณาเป็นวาระที่ ๒ เมื่อ
พิจารณาไปเห็นว่ามันไม่เหมาะสมยิ่งกว่าเก่าและอย่างไร เช่นอย่างพระราช
บัญญัติการพิมพ์ เป็นต้น เราก็ขอให้ระงับเสียก่อน และยกเอาเรื่อง
อื่นขึ้นปรึกษาก็ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรที่จะลงมติได้แล้ว
จึงขอเสนอให้ลงมติดังนี้ ผู้ใดเห็นชอบด้วยโปรดรับรอง

ขุนวรสาสน์ตรรกกิจ หลวงวิมลพศั รมิตรอง

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
ข้าพเจ้ายังมีความข้องใจอยู่ข้อหนึ่ง อยากจะเรียนถามรัฐบาล แต่มี

ตมาชิกขอเสนอให้ตั้งมติแล้ว จึงขอเสนอให้เบ็ดตกภิปรายต่อไป

มีตมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นควรจะให้เบ็ดตกภิปรายต่อไป ไปรคยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๓๓ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นควรลงมติได้ ไปรคยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๓๖ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ เป็นอันว่าให้ตั้งมติได้ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ควรจะมีหลักการไว้พิจารณาได้ ไปรคยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๔๘ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรคยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๓ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ เป็นอันว่ารับหลักการไว้พิจารณา ตั้งกรรมาธิการชุดใหม่

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่ รัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญชุดเดียวกับที่ได้เคยพิจารณาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมาแล้ว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ รัฐบาลขอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญชุดที่เคยพิจารณาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้องก็ให้เป็นไปตามคำเสนอของรัฐบาล

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ เป็นอันให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญชุดที่เคยพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ พลเรือน เป็นกรรมาธิการวิสามัญสำหรับพิจารณาพระราชบัญญัตินี้ จะแปรญัตติกายในกวัน

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าววา
ข้าพเจ้าขอเสนอให้แปรรูปที่ดินภายใน ๗ วัน

มีตมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าววา ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านก็เป็นอันให้
แปรรูปที่ดินภายใน ๗ วัน ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติ
โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลบางคอกแหลม อำเภอ
บ้านทวาย จังหวัดพระนคร ให้แก่บริษัทสยามอินดัสตริสจำกัด พุทธ
ศักราช ๒๔๗๘ ของรัฐบาล

พระยาศรีเสนา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

กล่าววา ในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลบางคอกแหลม อำเภอบ้านทวาย จังหวัด
พระนคร ให้แก่บริษัทสยามอินดัสตริสจำกัดนั้นโดยมีหลักการ เพื่อให้
กระทรวงมหาดไทยโอนที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบล
บางคอกแหลม อำเภอบ้านทวาย จังหวัดพระนคร ให้แก่บริษัทสยาม
อินดัสตริสจำกัด มีเหตุผลว่า บริษัทสยามอินดัสตริสจำกัดขอแลกเปลี่ยน
คู่สาธารณประโยชน์ตำบลบางคอกแหลม อำเภอบ้านทวาย จังหวัดพระนคร
อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินกับที่ดินของบริษัท ตามโฉนดที่ดิน

ระวาง ๔๓. ๖ หมายเลข ๑๕๕๖-๑๕๕๗-๑๕๖๐ กระทรวงมหาดไทย
๐.๑.๖ ได้ความว่าคู่สาธารณประโยชน์รายนั้นเงินคนใช้ประโยชน์
ในการสัญจรหรือใช้เป็นทางส่งน้ำไม่ได้แล้ว การที่จะแลกเปลี่ยนกับที่ดินของ
บริษัทไม่มีการขัดข้องหรือกีดกันเสียสาธารณประโยชน์อย่างใด กอธบจะ
เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน โดยจะได้ใช้ที่ดินซึ่งได้รบแลกเปลี่ยนเป็นทาง
เดินสาธารณอันจะเป็นความสะดวกแก่ราษฎร จำนวนมากที่อยู่รอบที่ดินของ
บริษัท เพราะราษฎรเหล่านี้ไม่มีทางเดินสาธารณที่จะใช้เป็นทางสัญจรเชื่อม
กับทางเดินในที่ดินของรัฐบาล (โรงฆ่าสัตว์) เพื่อออกสู่ถนนใหญ่ โดยปกติ

ได้อาศัยเงินผ่านที่ดินของบริษัทซึ่งจะทำกรแตกเปลี่ยนถนนจึงยอมเป็นการ
ลำบาก และเจ้าของที่ดินเขาห้ามไม่ให้เดินผ่านเฉยเมื่อใดก็ได้ อนึ่งทุก
ข้าราชการประโยชน์เฉพาะที่จะแตกเปลี่ยนรายน มีเนื้อเพียง ๕๕.๕ ตารางวา
ส่วนที่ดินของบริษัทจะแตกเปลี่ยนหมถึง ๘๕.๘๓ ตารางวา การที่จะแตก
เปลี่ยนถนน รัฐบาลจึงไม่มีทางเดินเปรียบ และบริษัทยังยินยอมจะออกเงิน
ให้อีก ๕๐๐ บาท เพื่อช่วยเหลือในการทำทางเดินที่จะเปิดขึ้นใหม่ภายใน
บริเวณโรงฆ่าสัตว์อีกส่วนหนึ่งด้วย และกระทรวงมหาดไทยก็ได้หาวิธี
ไปยังกระทรวงการคลังแล้ว ไม่มีการขัดข้องอย่างใด

นายเนบ สัจจมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นี้ ข้าพเจ้า
คิดว่าสภา ฯ ควรจะขอความเห็นจากผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร ซึ่ง
เป็นเจ้าของเนื้อที่โดยเฉพาะ เพราะพวกเราไม่รู้ไม่ช้ออะไรเลย รู้จักแต่บาง
คอแหลมเท่านั้น ถ้าหากว่าผู้แทนราษฎรให้เหตุผลประกอบ จะได้รับ
หลักการทันที

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดมุกดาหาร กล่าว
พระราชบัญญัติคามที่รัฐบาลเสนอเข้ามา ข้าพเจ้าได้สังเกตตามแผนที่
แล้ว เห็นว่าที่ดินของบริษัทมากกว่าที่ดินของรัฐบาล ฉะนั้นข้าพเจ้า
เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้มีประโยชน์มากถ้าไว้ก็อยู่แล้ว ไม่สมควรที่จะไม่
รับหลักการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรรับหลักการไว้พิจารณา ฉะนั้น
ขอเสนอให้ลงมติว่าควรรับหลักการไว้หรือไม่ ผู้ใดเห็นด้วยขอให้รับรอง

นายทองอยู่ พุ่มพัฒน์ นายเขียน กาญจนพันธ์ รับรอง

นายเนบ สัจจมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ความเห็นของข้าพเจ้าเมื่อก่อนมีความเห็นแต่เพียงว่า ควรจะ ให้ผู้แทน จังหวัด
พระนครมีความเห็นกับสภา ฯ นว

ประธานสภา ฯ กล่าว ว่า ขอเปิดอภิปรายได้

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าววา
ไม่ขอเปิดแต่มีความเดี๋ยวจึงมาซัก

ประธานสภา ฯ กล่าววา เมื่อไม่มีผู้ใดพูดอีกแล้ว.

ขุนวรสิทธิสุทรณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าววา
ข้าพเจ้าขอความกรุณาซักหน่อย ขอเปิดอภิปรายต่อไป เพราะมีเหตุ
ผลหลายแห่งเกิดขึ้นที่ควรจะต้องถกเถียงกันว่า การแตกเปลี่ยนที่ดินนั้นสมควร
และไม่สมควรเพียงใด ด้วยเหตุใดนี้ ยังไม่ได้ซักเหตุผลอะไรเลย เพราะ
ฉะนั้นขอเปิดอภิปราย ผู้ใดเห็นชอบด้วยขอให้รับรอง

ด. เทียบ ศรีพิสิฐ รุนขจร เชนิเวศน์ รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าววา ผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๔ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา ผู้ใดเห็นว่าควรลงมติได้แล้ว
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา เป็นอันว่าเปิดอภิปรายต่อไป

ขุนวรสิทธิสุทรณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าววา
ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอ ใ้รัฐ มาตรการร่างพระ ราชบัญญัติขึ้นไป ทำความตกลง
เรื่องเพิ่มเงินเสียใหม่กับบริษัท เพราะเมื่อคำนึงถึงลักษณะของที่ดินที่จะ
แตกเปลี่ยนคงที่ปรากฏตามแผนที่แล้ว เขากรณีต่าง ๆ ประกอบกันโดยละเอียด
จะเห็นว่าที่รัฐ มาตรการลงว่าการ แตกเปลี่ยน ไม่มีการได้เปรียบเสีย
เปรียบนั้น ไม่เป็นการถูกต้อง ด้วยเหตุผลคือ ที่ดินซึ่งบริษัทจะยกให้
เป็นเศษที่ดินมี เป็นส่วนไม่น้อย ทดว่างเพียง ๓๐๐ เซ็นติเมตรเท่านั้น
บางแห่งคงตั้งได้ยาก บางแห่งคงไปคดมาเป็นสัดับพันปลา จะใช้ทำอะไร
ให้ได้ประโยชน์จริงจึงไม่ได้ นอกจากทางเดินแคบ ๆ บางตอนและถ้าถึง

เวลาจะขายก็ขายโดยราคาถูก ๆ ส่วนคู่สาธารณชนกว้างถึง ๕ เมตร ยาว ๕๐ เมตร หากจะใช้เป็นทางสัญจรไม่ได้และใช้เป็นทางตั้งนำไม่ได้ก็จริง แต่อาจจะใช้ปลูกห้องแถวขนาดย่อม หรือสร้างเรือนหลังเล็ก ๆ ได้หลายหลัง และถ้าขายก็ได้ราคามากกว่าที่คิดเป็นเศษที่คืนหลายเท่า เขาขนาดเนื้อที่และคุณสมบัติเปรียบเทียบเท่ากันก็จะเห็นว่าตรง มีนิตต่าง กันมาก เพราะฉะนั้นที่เดิมเงิน ๕๐๐ บาทไม่เป็นการคุ้มกัน การเปรียบเทียบการแตกเปลี่ยนที่คืนของค่านางถึงผลไม้มือเปลี่ยนที่กรรมสิทธิ์ไปแล้วด้วย ก็อาจจะเกิดผลแก่ฝ่ายใดเพียงใดหรือไม่ ถ้าบริษัทใดที่เป็นกรรมสิทธิ์ย่อมจะทำให้ทิศของบริษัทซึ่งอยู่ทาง ๒ ฝ่ายคิดเป็น ผืนเดียวกันชน กว้างใหญ่ ออก ไปขายกิจการได้ยิ่งขึ้น และที่ดินของบริษัทนั้นย่อมจะมีราคาสูงขึ้นในทันทีด้วย ถ้าคิดให้ละเอียดจะเห็นว่าบริษัท ได้รับผลจาก การแตกเปลี่ยนนั้นมาดเพียงใด ส่วนรัฐบาลหรือหนึ่งข้าราชการชนได้เศษที่ดินไว้เป็นทางเดินอย่างเดียวและเป็นทางที่แคบ ๆ บางตอนด้วย อนึ่ง เมื่อถึงคราวที่จะต้องทำถนนนั้นออกสู่ถนนใหญ่ก็จะต้องถูกละทิ้งและขายก็ยาก จึงอาจจะกล่าวว่าการ ที่รัฐบาลเปรียบเทียบโดยเอาหน้าที และกรณีที่ใช้เป็นทางสัญจรและใช้เป็นทางตั้งนำได้เป็นดังเปรียบเทียบนั้น ไม่ได้คำนึงถึงคุณสมบัติและกรรมสิทธิ์ด้วยประการใดกรณี จึงเป็นการไม่ถูกต้องด้วยเหตุผลและเป็นเหตุให้รัฐบาลหรือข้าราชการชนเสียเปรียบ คือว่าถ้าหากว่าบริษัทได้ค่านางถึงผลของบริษัทได้ครบไป คือที่ดินหลายส่วนที่แยกอยู่ คิดคือเป็นผืนเดียวและกว้างใหญ่อีก ใช้ขายกิจการใด ๆ ก็ได้ยิ่งขึ้นและยังมีราคาสูงขึ้นทันทีด้วย เทียบกับที่ดินที่บริษัทเสียไปแล้ว หากบริษัทจะเดิมเงินอีก ๕๐๐ บาทก็คงจะยินดีเต็มใจ ด้วยเหตุนี้จึงขอให้รัฐบาลไปทำความตกลงกับบริษัทเสียใหม่ ถ้าไม่เพิ่มเงินอีก ก็ไม่ควรแตกเปลี่ยน ถ้ารัฐบาลใช้หรือไม่ใช้ที่นั้นก็อาจจะ เอาไว้ไว้ให้ เป็น ประโยชน์ แก่ คนจน ในเมื่อถึง

คราวที่รัฐบาลต้องอุปการะก็ได้ไม่ต้องใช้เงินจืดชืดอีก ถ้ารัฐบาลไม่ทำการ
แตกเบียดเงิน หากบริษัทเปิดทางเดิน ราษฎรที่อยู่ภายในเช่นว่านั้น ก็
ใช้อำนาจอดีตเมื่อบังคับให้บริษัทเปิดทางออกสู่ถนนใหญ่ได้ ที่ข้าพเจ้า
กราบเรียนตักตักเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม จึงใคร่ที่จะให้รัฐบาลถอน
เรื่องนี้ไปเพื่อทำความตกลงกับบริษัทเสียใหม่ให้เป็นการสม่ำเสมอ ไม่
เป็นการได้เปรียบเสียเปรียบดังที่รัฐบาลได้ตกลงมานั้น

ขุนสมำหาร หิตะ คดี รัฐมนตรี ช่วย ว่าการ กระทรวง การคลัง
กล่าวว่า ในเรื่องนี้ รัฐบาล ขอเสนอว่าในส่วนสภา ฯ จะคิด อย่างไรนั้น
รัฐบาลก็ให้โอกาสเต็มที่ที่สภา ฯ จะคิดเช่นนั้นได้ แต่ด้วยเหตุผลรัฐบาล
อยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ในย่านตำบลเทวดานมีทางสาธารณอยู่ ๓ สาย
ขอให้คิดแผนที่ สายที่ ๑ คือคลอง ส่วนสายที่ ๒ คือคลองคนเงิน ซึ่งจะคิด
แตกถนน สายที่ ๓ คือทางผ่านถนนฆ่าสัตว์ เป็นอย่างนี้ แต่ถ้าหากว่าจะเดิน
ในระหว่างนี้ไม่มีทางเดินเลย ทนส่วนทางสาธารณประโยชน์นั้นก็ได้คน
เงินเสียสายหนึ่งแล้ว คิดลงราษฎรจะมีทางเดินแต่ถนนฆ่าสัตว์สายเดียว
แล้วมีทางที่ไม่คนเงินอีกสายหนึ่ง แต่ถ้าหากว่าจะเดินทางนั้นมาถึงยังถนน
ฆ่าสัตว์ก็ไม่มีทางเดินเลย รัฐบาลคำนึงข้อแรกที่สุดในเรื่องนี้คือ คำนึงถึง
สาธารณประโยชน์ว่า ในการที่บริษัทมาขอแลกกับเรา เราต้องคำนึงถึง
ส่วนรวมยิ่งกว่าที่จะคำนึงถึงบริษัท ในส่วนรวมจะเห็นได้ว่าภายในแผนที่
บริเวณระหว่างนี้เป็นจำนวนไม่ใช่เล็กน้อย ถ้าหากว่าราษฎรจะตั้งญัตติไป
มาแล้ว ทางหนึ่งจะไปทางคลองที่ไม่คนเงิน อีกทางหนึ่งไปทางถนน
โรงฆ่าสัตว์ ก็ไม่มีประโยชน์ ถ้าอยู่กลางจะต้องไปทางคลองแล้วอ้อมมาถึง
ถนนฆ่าสัตว์ ได้คำนึงถึงสาธารณประโยชน์เป็นอันมากว่า ถ้าได้ตามเดิน
เขี้ยว จะได้ประโยชน์มาก ราษฎรจะเดินผ่านถนนมาถึงคลองได้ทีเดียว
แปลว่ามาทางน้ำแล้วมาซอยเล็ก แล้วมาถนนใหญ่ รัฐบาลได้คำนึงถึง

ซ่อนมากกว่าเมื่อเห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่ราษฎรแล้ว ข้อที่ ๒ การที่จะ
 ได้เปรียบเสียเปรียบอย่างไร ก็ได้คำนึงต่อไป ซึ่งตัวเลขและแผนทักได้
 แสดงให้สมาชิกทราบแล้ว อีกข้อหนึ่งกล่าวภายหน้าที่สมาชิกได้แสดงนั้น
 รัฐบาลก็ได้คำนึงอยู่แล้ว ถ้าจะให้ความสะดวกแก่ราษฎรแล้วนั้น โดยขอ
 แยกเปลี่ยนที่คืนกับเขา จะได้รับความร่มเย็นเป็นสุขขึ้นในส่วนตัวของเขา
 แม้แผนผังของเราจะได้สักกระเบียดกระเสียรนิดหน่อย จะเป็นรูปไม่งามก็ตาม
 ก็จะได้รับประโยชน์มาก คือให้ความเจริญความสะดวกแก่คนในท้องถิ่นนั้น
 มาก แต่เรายังไม่ได้ทำในบัดนี้ ซึ่งคนเหล่านั้นจะต้องรอรอทราบว่าจะเมื่อไร
 จะกลายเป็นทาง แต่ถ้ากลายเป็นทางใดทางหนึ่งทางชอบ เป็นทางเดินขบวน ซึ่ง
 ทางชอบอย่างไรๆ ก็ต้องคิด ถ้าราษฎรแล้วนั้นเกิดความจำเป็นที่จะร้องเข้า
 มา และถ้าจะคิดเช่นนั้นจะต้องซื้อเขาด้วยราคาแพงแน่นอน รัฐบาลได้
 คำนึงซ่อนไว้ คิดโดยรอบคอบด้วย เพื่อเห็นแก่ราษฎรแล้วหาไรเห็นแก่
 บริษัทไม่

ขนวรสิทธิ์ดุรงควะชัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
 รัฐบาลได้รับแจ้งว่า เพราะเหตุความข้อที่ ๒ ได้แยกเปลี่ยนนั้นมากกว่า แต่ว่า
 ประเด็นของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าคิดถึงคุณภาพของที่ คือว่าที่เราเดิม
 กับที่ที่ได้มานั้น คุณภาพของมันเป็นอย่างไร เราขอมจะเห็นได้ว่า ถ้าได้
 ไปรดคูนพื้นที่ บางแห่งก็คุดไปมา บางแห่งก็แคบ นอกจากที่จะใช้ทำ
 ทางเดินแล้วทำอะไรไม่ได้ ทั้งนี้เมื่อเวลาทำถนนเช่นเบ็ดเตล็ดขนาดเป็นคัน ทาง
 เหล่านี้มันต้องทิ้งเปล่าๆ หรือ แคบสั้นหรือเช่นที่เมื่อก่อนเดินรถกันก็แคบจะ
 กระทบกันแล้วในบางครั้ง ปัญหาในเรื่องประโยชน์สาธารณะข้าพเจ้าเห็น
 รอบคอบ ไม่ใช่คิดกัน แต่คิดกันว่าในการที่ต้องเดินที่คืนอย่างใดๆ ก็ได้
 ประโยชน์ที่คืนที่มันได้ ได้เสียที่คืนมา โดยเดิมให้เรา ๕๐๐ บาทนั้น ไม่
 สมกัน ข้าพเจ้าได้เสนอแล้วว่บริษัทคิดถี่งมาก บริษัทที่ ๒-๓ ที่

โดยมีทของเราคันกลางไว้ ทำให้ทของบริษัทแยกออกเป็น ๒ ส่วน ตาม
 ธรรมดาเมื่อทคนรวมเป็นผนคนเดียวแล้ว ทคนของบริษัทจะเกิดผล
 ประโยชน์ในการขยายกิจการงานได้ ททคนกยอมจะชนราคาทันที ได้ผล
 มากกว่า ๕๐๐ บาทกับเศษทคนที่เสียไป เพราะฉนั้นทรัฐบาลทำไปนั้นว่าไม่มี
 การเสียเปรียบซึ่งกันและกัน เพราะฉนั้นว่าไม่ได้ใช้และได้เงินมากกว่านั้น
 ไม่เป็นการชอบด้วยเหตุผล ด้วยเหตุนี้ขอให้รัฐบาลช่วยรับไปพูดกับบริษัท
 อีกครั้งหนึ่งจะเป็นกระไรไป ข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่เสียเวลามากนักในการที่
 จะตกลงกัน แล้วเรามาพูดกันอีกครั้งหนึ่ง หวังว่ารัฐบาลคงจะไม่ขัดข้อง
 ที่จะทำตามคำเสนอของข้าพเจ้า

พระยาศรีเสนา รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงมหาดไทย กล่าว
 ว่า เรื่องนี้กระทรวงมหาดไทยก็ได้เจรจากับบริษัทถึงที่สุด เป็นอย่างดีที่
 สุดแล้ว และมีผลคงที่เสนอมานี้แล้ว

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
 การที่รัฐบาลได้มีน้ำใจกรุณา ราษฎรว่าจะ ช่วยให้มีทางเดิน ระยะกชนน
 เป็นตั้งที่น่าชอบคุณแล้ว และเรื่องนี้ได้พิจารณาแล้วรู้สึกว่ชอบก
 อยู่ จึงใคร่จะถามรัฐบาลก่อนว่ เรื่องนี้สภาจังหวัดเสนอมานี้หรือว่
 รัฐบาลคิดขึ้นเอง ถ้ารัฐบาลคิดขึ้นเองใครเป็นคนคิด

นายเลมียศ หงสประภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรี
 อยุธยา กล่าวว่ ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่เป็นวิชทเกี่ยวกับวิชการมาก
 กว่ คือเท่าที่ปรากฏในเหตุผนนี้ข้าพเจ้ายังสงสัยอยว่ เท่าที่เราทำ
 จะไม่ใช่เพื่อประโยชน์สาธารณะ จะเป็นประโยชน์สำหรับบริษัทสยาม
 อินดัสตรีส์มากกว่ากระมัง เพราะถ้าให้คิดแล้ว ถ้ารัฐบาลได้ประโยชน์
 มากกว่าแล้วจะเอาเงินอีก ๕๐๐ บาททำไม และถ้าบริษัทไม่ได้ผลประโยชน์
 มากขึ้นในภายหลังแล้ว และทคนก็มากกว่าแล้ว จะให้เงินอีกทำไม
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่เรื่องนี้เกี่ยวกับวิชการทว่ จะเอาที่สาธารณประโยชน์ไป

แต่ก็ให้กับบุคคลซึ่งเป็นส่วนเอกชนนั้น มันจะยังไม่เข้าที่อยู่ เพราะมีฉันทน์
แล้วก็คืนสาธารณชนตามบ้านนอก ถ้ามีผู้ใดมาขอเข้าไปเป็นประโยชน์
ของเขาแล้ว และให้เงินมากกว่าอย่างบริษัทไหนแล้ว จะรับของเขา
บ้างหรือไม่ เพราะฉันทน์เรื่องนี้คิดว่าเกี่ยวกับราชการที่ทำงานจะถูกหรือไม่

ร.ต. สอน วงษ์โต ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กล่าวว่า พระ
ราชบัญญัติโอนที่ดินของรัฐบาลให้แก่เอกชนนั้น ข้าพเจ้าคิดเห็นไปในทาง
ก่อนข้างไม่ควรจะรับหลักการ เพราะเหตุว่าการที่บริษัทจะขอแลกเปลี่ยน
กับของรัฐบาลนั้น อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้พิจารณาโดยถ่วงแท้
แล้วว่า ไม่ได้เปรียบเสียเปรียบแก่บริษัทอย่างหนึ่งอย่างใดแล้ว แต่เป็น
เหตุหนึ่งที่จะทำให้คนทั้งหลายคิดเห็นว่อย่างไรก็ดี บริษัทต้องได้เปรียบ
เสมอ ถ้ามีฉันทน์แล้วบริษัทคงจะไม่ขอแลกเปลี่ยน พระราชบัญญัตินี้ได้เคย
มีมาครั้งหนึ่งแล้ว ข้าพเจ้าไม่พอใจในการที่จะโอนที่ดินสาธารณประโยชน์ของ
รัฐบาลไปให้เอกชนคนหนึ่งคนใด ถ้ารัฐบาลต้องการที่ดินตรงไหนตรงใดแล้ว
และเห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลควรจะ
ซื้อที่ดิน เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนจึงจะถูก แทนที่จะเอาที่ของรัฐบาล
หรือสาธารณชนส่วนรวมไปแลกเปลี่ยน ซึ่ง อาจจะเป็นมรดกแก่รัฐบาล
หรือเอกชนคนหนึ่งคนใดก็ได้ เพราะฉันทน์ข้าพเจ้าเห็นว่าในการที่จะแลกเปลี่ยน
ที่ดินนั้น ต้องแลกเปลี่ยนโดยที่เห็นว่าเป็นส่วนสมกับที่ช่วยกันจึงจะควร
และจะแลกเปลี่ยนที่เอกชนกับรัฐบาลนั้น เห็นว่าไม่ควรมี พระราชบัญญัติ
ชนิดนี้มาสู่สภาฯ อีก อย่างไรก็ดีต้องมีมรดกกันแน่ๆ เพราะฉันทน์จึงไม่
อยากเห็นพระราชบัญญัตินี้ขึ้น จึงเห็นว่ไม่ควรรับหลักการ

ด. ชูเกียรติ ทองสงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
เพื่อที่จะคดีปัญหาให้สิ้นเชิง และเพื่อที่จะทำความปรองดองในการ
ที่จะพิจารณาว่าพระราชบัญญัตินี้ควรที่จะรับหลักการไว้หรือไม่ และเรา

ไม่เคยกระทำการอันควรจะต้องสอบสวนเลย เพราะฉะนั้นโดยที่ข้อใจ
 ในพระราชบัญญัตินี้ โดยที่สมาชิกหลายท่านคิดว่าจะไม่เป็นประโยชน์
 ต่าง ๆ ถ้าว่า นมอันน่าจะตั้งกรรมการไปพิจารณาสอบสวนข้อเท็จ
 จริงยังสถานที่นั้นได้ และจะได้ประโยชน์ดี และถ้าแต่เห็นว่าเป็นไปใน
 ทางข้อใจของสมาชิกว่า จะมีผู้ทวิศคคิมชอบกระทำการเช่นนั้นแล้ว เรา
 ก็จะได้ทำการปรึกษากันต่อไป ถ้าเป็นไปด้วยดีแล้ว เราก็จะได้ผ่านพระ
 ราชบัญญัตินี้ไป เพราะฉะนั้นขอเสนอให้สภาฯ นัดตั้งกรรมการวิสามัญ
 ๕ คนคนหนึ่งไปสำรวจพิจารณาสถานที่นั้น และทำรายงานมายังสภาฯ เพื่อ
 สภาจะได้พิจารณาต่อไป ผู้ใดเห็นด้วยกับข้าพเจ้าขอใ้รับรับรอง

นายมิ่ง เลาหิ์เรณู ขุนชำนาญภาษา ขุนวรดิษฐ์ศุภคุณเจษย์
 รับรอง

นายเลียง ไชยภักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
 ข้าพเจ้าก็รักจะเห็นด้วยกับสมาชิกที่เสนอเมื่อกัน มีเหตุผลดังนี้ คือ
 เมื่อพูดแล้วก็มีเหตุผลดีเหมือนกัน ด้วยเหตุว่ารัฐบาลอ้างว่าเพื่อสาธารณ
 ประโยชน์ แต่เมื่อคำนึงถึงว่า ใครเป็นผู้ให้คำเสนอแก่กันก่อนในข้อ
 คือรัฐบาลหรือใคร ในข้อนี้ก็จะสงสัย เพราะตามความเป็นจริงน่าจะ
 เป็นรัฐบาลขอไปยังบริษัทก่อน แต่ตามเรื่องบริษัทขอมาก่อน เพราะ
 ฉะนั้นรัฐบาลควรจะเห็นด้วยว่าควรที่จะให้มีกรรมการไป อีกประการ
 หนึ่งวิธีที่จะนำประโยชน์เรื่องนี้ เมื่อเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ก็ยังไม่จำเป็น
 จะไปแตกเปลี่ยน โดยอาศัยกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือในเรื่อง
 ภาวะจำยอมก็อาจจะทำได้ คือ เป็นเรื่องที่จะทำได้โดยไม่ต้องลงทุนมาก
 แต่ถ้าให้บริษัทไปแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าต่อไปข้างหน้าถ้าหากว่าบ้านเมือง
 ต้องการ ก็จะเป็นการยากที่จะเอามา หรือว่าราษฎรร้องขึ้นมา และ
 สิ่งต่างๆ ก็จะเป็นการเดือดร้อนแก่รัฐบาล เพราะฉะนั้นเห็นว่าตาม
 นี้ผู้เสนอให้ตั้งกรรมการไปพิจารณานั้น น่าที่รัฐบาลจะทำและยอมด้วย
 เหตุนี้จึงกล่าวมาแล้ว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีผู้เสนอว่าควรจะต้องกรรมการ
วิสามัญชน ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย ก่อนที่จะทำอะไรก็
อยากจะได้ฟังความเห็นรัฐบาลเสียก่อน ก่อนที่จะพูดกันต่อไป

พระยาสุริยเสนา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าว
ว่า กระทรวงมหาดไทยไม่ขัดข้อง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีผู้เสนอว่า รัฐบาลไม่ขัดข้อง เพราะฉะนั้นก็ให้
ตั้งกรรมการวิสามัญไปถามความเห็นของผู้เสนอ แต่แล้วก็แต่ที่ประชุม
ไม่มีผู้คัดค้าน มีคนขอด้วย ตามรัฐบาล ๆ ก็เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควร
จะตั้งกรรมการวิสามัญชุดหนึ่งสอบสวนที่คืนรายนี้ แล้วรายงานมา
ยังสภา ฯ โปรดยกขึ้น

มีมติขานยกขึ้น ๓๗ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกขึ้น

มีมติขานยกขึ้น ๒๐ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่าเป็นอันมาให้ตั้งกรรมการวิสามัญ
ไปสอบสวนเอาจำนวนกัน

ด. ชูเกียรติ ทองลงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่ามี
ข้าพเจ้าคิดว่า ๗ นายก็พอ

มีมติขานรับรอง

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช

กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอ ๕ นาย

มีมติขานรับรอง

ด. ชูเกียรติ ทองลงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่ามี
ขอถอน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีผู้เสนอจำนวน ๕ จะมีผู้ใดขัดข้อง
หรือไม่

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าววา
ข้าพเจ้าเห็นว่า ๓ คนก็พอแล้ว เพียงแต่ทำความเข้าใจเห็นเด่นเท่านั้น

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าววา จะเอา ๕ หรือ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรตั้ง
๓ คน โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๖ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา ผู้ใดเห็นว่าควรที่จะตั้ง ๕ คน โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๐ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา เป็นอันตั้งกรรมการวิสามัญ ๕ นาย
นายกรัฐมนตรี กล่าววา รัฐบาลขอเสนอหลวงชำนาญนาวาสวัสดิ์
หลวงนรินทร์ประสาตร์เวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าววา
ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาเทพหัสดิน

มีสมาชิกรับรอง

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าววา ข้าพเจ้าขอเสนอพระพิณิจจนากร

มีสมาชิกรับรอง

นายสง่า สายศิลป์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา กล่าววา ขอ
เสนอนายมังกร

มีสมาชิกรับรอง

นายมนู บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าววา
ข้าพเจ้าขอเสนอคุณวรดิษฐ์คุณเวทย์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าววา ครบ ๕ แล้ว

เลขาธิการสภาฯ อ่านว่า ๑. หลวงจ่างนาว่าสวดี ๒. พระยาเทพา
๓. พระพิริศ ๔. นายมังกร ๕. ขุนวรดิษฐ์ฯ

ประธานสภาฯ กล่าววา ถ้าไม่มีผู้ใดเสนออีก ก็ให้ผู้ทุกคน
นามเหล่านี้เป็นกรรมาธิการ และให้ทำรายงานเสนอมาในสมัยประชุม

พักประชุมเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าววา ร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพ
แห่งสินค้าบางพาราวันเบอร์ พุทธศักราช ๒๕๑๗ ของนายแทน วิเศษสมบัติ
นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดบึงกาฬ กล่าววา
ตามที่ข้าพเจ้าเสนอพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพแห่งสินค้าบาง
พาราวันเบอร์ ซึ่งกักตุนไว้ที่จังหวัดบึงกาฬ ได้ใช้เมล็ดดิน
มูลทรายเจือปนอยู่ในน้ำยาง ทำให้คุณภาพยางเสื่อมเสียไป ดังนั้นเจ้า
ของยางไม่รู้จัก การกักตุนข้างเป็นหน้าที่ของกักตุนได้ก็นำเมล็ดดินมูลทราย
เจือปนไปนั้น ก็เพื่อประสงค์จะได้ราคาแพง แต่แทนที่จะได้ราคาแพง
กลับทำให้ราคาตกเกินไปจนผิดคาด โดยเหตุว่าผู้ซื้อเขาไม่ต้องการ
เมื่อตรวจเห็นว่ามีเมล็ดดินเจือปนอยู่แล้ว เขาไม่รับซื้อ หรือรับซื้อได้
โดยราคาตกเช่นหมอน้อยเช่นในจังหวัดก็มีบ้างกัก หรือซึ่งส่งไปขาย
ที่จังหวัดอื่นบ้างกัก เมื่อผู้รับซื้อได้พบจุดด้อยเจือปนอยู่แล้วก็ทำให้
ราคายางตกต่ำ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็นการสมควรบางอย่างที่เรา
จะออกกฎหมายควบคุมให้คุณภาพยางมีสภาพดีขึ้น เพื่อให้ได้ราคาดี
มากขึ้นไปกว่าเดิม

นายกิมทะ นรินต์พานิช ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด กล่าววา
ข้าพเจ้าไม่คัดค้านในการที่จะต้องการให้น้ำยางมีคุณภาพบริสุทธิ์ แต่

ข้าพเจ้าไม่เห็นมีความจำเป็นในการที่จะต้องออกกฎหมายควบคุม เพราะ
 เหตุว่าโดยปกติเท่าที่ได้ทำกันอยู่แล้วในเวลานี้ โดยเหตุการณ์นั้นเป็นการ
 บังคับอยู่แล้วที่จะให้เจ้าของส่วนยาง กระทำให้น้ำยางของคนมีคุณภาพ
 บริสุทธิ์ ถ้าหากว่าเจ้าของส่วนยางไม่กระทำให้น้ำยางของคนมีคุณภาพ
 บริสุทธิ์แล้วก็เป็นแต่ความเสียหายโดยเฉพาะของตนเองเท่านั้น หากเป็น
 ผลกระทบกระเทือนถึงราคายางของผู้อื่น เช่นต้นค้ำอย่างอื่น ๆ ดังที่เรา
 ได้เคยออกกฎหมายควบคุมไปแล้ว อย่างพริกไทยนั้นไม่ เหตุการณ์เท่าที่
 เป็นอยู่ในขณะนี้ และทั่วไป เท่าที่ข้าพเจ้าได้สืบมาหาได้เป็นไปอย่าง
 ผู้เสนอได้กล่าวไว้ในบันทึกประกอบร่างนั้นไม่ การทำยางนั้นเราจำเป็นจะ
 ต้องกรองให้สะอาดแล้วอัดแผ่นแล้วก็เอาไปย่างแห้งแล้วก็มีดี ถ้าหากว่า
 มีสิ่งใดเจือปนลงไป แม้ว่าผู้ที่ไม่มีความชำนาญเลยก็ตามารถที่จะทราบได้
 ว่ามีวัตถุใดเจือปนอยู่หรือไม่ ในการที่ราคายางจะตกต่ำไปเพราะการ
 ที่ผู้ใดเอาวัตถุอื่นเจือปนลงไป เป็นการกระทำที่เสียหายแก่เจ้าของส่วน
 ยางนั้น ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า เจ้าของส่วนยางคนใดคงจะไม่โง่พอที่จะให้
 วัตถุทำการตกต่ำได้เช่นนั้น การที่อัดแผ่น ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าไม่มีทาง
 ใด หรือวิธีการอื่นใดที่จะให้วัตถุอื่นเจือปนได้ เพราะน้ำยางเหลวและ
 ใส ถ้ามีวัตถุเจือปนก็จะไปตกเป็นตะกอน ถ้าจะเอาคืนทรายปนลงไป
 ดัมนักเปลี่ยนแปลงไปทันที แม้ที่สุดมีอด่างไม่สะอาดไปแต่ต้องเท่านั้น
 ก็เปลี่ยนดีได้แล้ว เพราะฉะนั้นเป็นการยากที่จะเอาสิ่งอื่นไปเจือปนลงไป
 ได้ ในการที่จากัดจะทำการเจือปนโดยหวังเอาค่าจ้างให้มากนั้นจะเห็นได้ว่า
 เมื่อได้ขีดเขาน้ำยางออกจากต้นแล้ว น้ำยางนั้นจะอัดแผ่นไม่ได้ จะต้อง
 ทิ้งไว้ให้เนา ในขณะที่มันไม่ขึ้นดองแห้งเราอาจจะเอาวัตถุสิ่งหนึ่งสิ่งใด
 เจือปนได้ แต่ว่าน้ำยางนั้นจะเป็นยางดีไม่ได้จะกลายเป็นชยางไป ตาม
 ปกติเรารู้แล้วว่า ชยางกับยางแผ่นนั้นมีราคาใกล้เคียงกันหลายเท่าตัวทีเดียว
 ถ้าทำเช่นนั้นราคาก็คงต่ำมาก อย่างว่าแต่เอาวัตถุอื่นเจือปนเลย แม้แต่
 ยางที่ทิ้งไว้ให้เนาไม่มีอะไรเจือปนก็แทบว่าจะไม่มีราคาอยู่แล้ว เพราะ

ฉะนั้นใครเล่าจะไปยอมให้ถูกตีบตาได้เช่นนั้น การที่จะออกกฎหมายเช่น
 ถ้าหากว่าออกไปแล้ว จะเป็นเหตุให้เจ้าของสวนยางได้รับความเดือดร้อน
 ด้วยเหตุที่ว่ามียางชนิดหนึ่งซึ่งเราเก็บไม่หมด เราทิ้งให้แห้งอยู่กับต้น หรือ
 ว่ายางที่ออกน่ายางภายหลังที่เขาได้ขีดแล้ว และเก็บยางดีไปแล้ว ยาง
 เหล่านี้จะ ไปกอง อยู่บนดิน ที่โคน ต้น ย่อม จะ ค้าง บนใบไม้แห้งเป็น
 ขรรพตาของมด ที่เจ้าของสวนไม่ สามารถจะ ทำการบึ่ง ก็น้อย่าง ใดๆ ได้
 เมื่อเช่นนั้นแล้ว ยางก็จำเป็นจะต้องมีวัตถุอื่นเจือปนอยู่บ้างไม่มากนักน้อย
 เมื่อนำเอายางไปขาย ก็จะต้องเอายางชนิดที่ไม่บริสุทธิ์ไปขาย ก็
 จะมีความผิดตามพระราชบัญญัติ จะเป็นเหตุเดือดร้อนเกิดขึ้นแก่เจ้าของ
 ยาง และเจ้าของสวนยางอาจจะถูกฟ้องร้องได้โดยไม่จำเป็น ข้าพเจ้า
 ได้สืบทราบมาว่า ในการที่ท่านผู้เสนอเป็นทูลหรือวัตถุเช่นนี้ น่าจะ
 เป็นแต่ในส่วนคนส่วนน้อยเท่านั้น คือในจังหวัดปัตตานี ข้าพเจ้าทราบ
 ว่ามีเจ้าของสวนยางเล็ก ๆ มียางแต่เพียง ๕๐-๖๐ หรือร้อยต้นอย่างนี้ไม่มี
 อารมณ์ในการทำสวนยางนั้นจริง ๆ แค่มองอาชีพ ในการอื่น ๆ แต่ว่าพวก
 เหล่านี้ได้คิดเอายางมาโดยไม่ได้พิจารณาหรือมีความรู้ที่จะอัดแผ่น หรือ
 สามารถที่จะทำแผ่นได้ และเขาไม่ทราบว่า การที่จะทำใ้ยางคั้นเขาจะ
 ทำได้อย่างไร เขาคิดแต่เพียงว่า ยางนั้นถ้ามีน้ำหนักมากแล้วก็ขายได้
 ราคาแพง เขาไม่ได้คิดว่า ถ้าไปตัดมาแล้วและทิ้งไว้เมื่อเน่าแล้วเอาตั้ง
 เจือปนลงไปและมีน้ำหนักมากขึ้น เพื่อจะได้ได้เงินมาก ๆ เท่านั้น นั่นเป็น
 ความไม่รู้ของเขาเท่านั้น ถ้าจะพูดอย่างง่าย ๆ ก็คือเขาโง่ในการที่จะทำ
 ยางนั้น เพราะฉะนั้นถ้าเราจะออกกฎหมายทำให้เขาฉลาดขึ้น ก็เท่า
 กับเขาเขามาฉลาดโทษเท่านั้นเอง และทางที่จะทำได้ก็คือว่าทำการแนะนำ
 ให้เขารู้จักวิธีทำที่ดี ก็คงจะเป็นการป้องกันการเสียหายได้ การเสีย
 หายที่กล่าวมานั้น ไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนผลได้ผลเสียของเจ้าของสวน

ข้างอื่น ๆ เลยทีเดียว ข้าพเจ้าได้ทราบว่าเป็นเจ้าของส่วนข้างเล็กๆ เท่านั้น ไม่พอใจที่จะฟังคำแนะนำหรือเชื่อถือในการที่จะทำ หรือปฏิบัติการในการทำอย่างนั้นให้ถูกต้องตามวิธีการ แม้แต่เจ้าพนักงานของกรมเกษตรฯ ที่ได้แนะนำ เขายังไม่เชื่อถือ เป็นการยากที่จะแก้ไข ในการที่ไม่รู้เท่านั้นได้ ในการขอพระราชบัญญัตินั้นนอกจากจะไม่เป็นผล ข้าพเจ้าเป็นเหตุเดือดร้อนแก่เจ้าของส่วนข้างดังที่ได้ทราบเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่ควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา

นายจิ่ง จิ้งจิดร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ยางเน่าของเราเคยถูกเจอปนโดยมีบุคคลทวิศจำพวกหนึ่งเขาจัดขึ้นที่มีราคาต่ำกว่ายางเจอปนลงในยางเส้น แป้ง ดิน และกรวดทรายเป็นต้น แล้วขายกันไปคิดเป็นน้ำหนักของยางทั้งหมด เพื่อเอากำไรในทางที่มึนชอบ เมื่อยางมีข้อสงสัยในเรื่องการเจอปนเช่นนั้น ยางเน่าที่บริษัทซีกพลอยถูกกดราคาให้ต่ำลงไปด้วย ข้าพเจ้าเคยเห็นพ่อค้าทางมณฑลไต้ตั้งยางที่เจอปนกลับมาต่อว่าพ่อค้าคนกลางทางฝ่ายเรา เขาบอกว่าเป็นคนเหตอย่างหนึ่งที่ทำให้ราคาของเรากว่าที่อื่น ยางที่เจอปนมากที่สุดคืออย่างชนิดที่ทาเป็นยางเน่า แต่โรงงานทำยางดิบสามารถซีกฟอกไล่อองสีกับปรกและสิ่งที่ไม่เจอปนให้หมดไปได้โดยกำลังเครื่องจักรในตัวของโรงงานเอง ส่วนยางที่เหลือก็ไม่เสียคุณภาพไปแต่ประการใด เวลานี้การทำยางเน่ามีน้อย ความรอมคอบของผู้ซื้อไม่มากนัก ไม่ถูกต้องว่าในเรื่องการเจอปน และความเดือดร้อนในเรื่องการเจอปนทั้งหมดไปแล้ว ยางเน่าราคาถูกกว่ายางที่ทาด้วยเครื่องจักร จะเก็บไว้ในที่ที่ๆ ยาก เพราะสีกับปรกและเหม็น การทำยางเน่าจึงเป็นของธรรมดาที่จะต้องคิดคินคิดโคตนและกรวดทรายบ้างไม่มากนักน้อย จึงเห็นว่าไม่ควรจะขอพระราชบัญญัติไปทำคามยุ่งยากให้แก่ราษฎรผู้ซึ่งมียางเล็กๆ น้อยๆ ไม่มีฐานะพอที่จะทำยางให้ดีกว่านั้นได้

ประชาชนสภา ฯ กล่าวหา ท่านรับรองไม่ไรหรือ
นายจิ่ง จิ่งจี้ตรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวหา ปักดา
กับบัณฑิตกัน ความเปลี่ยนแปลงมีมากกว่าแต่ก่อน

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าวหา
ตามที่ผู้แทนจังหวัดตราดคัดค้านว่า ไม่ควรรับหลักการพระราชบัญญัติ
โดยเหตุที่นางายางซึ่งมีอดีตอันดีเยี่ยมนั้น เป็นเพราะความ โง่เขลาของ
เจ้าของส่วนนางายางนั้นไม่เป็นความจริง ในข้อนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าผู้แทนจังหวัด
ตราดจะไม่เข้าใจวิธีการรับอย่างทำเป็นแผน เพราะเหตุว่าการทำางแผนนั้น
ทำได้สองชนิด คือชนิดหนึ่งเอานางายางนั้นมาทดลองเป็นแผน แล้วก็เอไป
เข้าเครื่องจักร อีกทีหนึ่งเรียกว่าวางดอก นั้นเป็นขางบริสุทธิ อีกชนิด
หนึ่งทำเป็นขางเนา คือเอายางมาทำเป็นแผนหน้าๆ ชนิดนี้เรียกว่าขาง
เนา ขางเนาเองซึ่งเป็นโอกาสที่กระทำให้กล้าว่าอดีตอันดี เช่นมุตกราย
มุตดินเป็นต้น มาเจอปดลงไปได้ง่าย การที่เจ้าของส่วนเป็นผู้ระมัดระวัง
ตามที่ผู้แทนจังหวัดตราดคัดค้านนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้แทนจังหวัดตราดยัง
ขาดความรู้ในทางทำาง เพราะเหตุว่าการทำางเป็นหน้าที่ของอุตสาหกรรม
ตรง ส่วนมากเจ้าของางไม่เกี่ยวข้องเลย เจ้าของยางที่กระทำระมัดระวัง
จะต้องคอยเดินตรวจทุกต้นเช่นนั้น บ่อมจะทำได้ ข้าพเจ้าของยางมี
กิจการอย่างอื่นที่จะทำอยู่เป็นส่วนมาก โดยเฉพาะข้าพเจ้าเองก็มีส่วนาง
เหมือนกัน ข้าพเจ้าเองต้องถูกเจอปมาหลายครั้ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
จึงได้เสนอ พระราชบัญญัติเพื่อให้ควบคุมคุณภาพดินทำางเพื่อ ให้มีราคา
ดีขึ้น ไม่ใช่จะไปตัดสิทธิ์ของกรรมกรหรือเจ้าของส่วนางอย่างใด
คือข้าพเจ้าทำเพื่อจะให้ราคาคืนเท่านั้น ตามที่เบบอยู่เวลานี้เป็นเพราะผู้
ผู้คิดขางนั้นมีความโลภอยากได้เงินมาก จึงเอามุตดินมุตทรายไปเป็น
ยาง ครึ่งหนึ่งเขาทรายได้ลงไป แล้วภายหลังเอายางเนาได้ อย่างน้อย
๓-๕ % มุตดินมุตทรายวัดที่เจอปนั้นอยู่ตรงกลาง ยากที่ผู้ซื้อจะตรวจ

ครา แต่เรนนกก็เมื่อผู้ซื้อมีความรู้ตรวจได้ แล้วทำให้ราคาตกต่ำทันที
 เช่นเป็นต้นว่าจะขายราคา ๒๐ บาทเช่นนี้ ถ้าผู้ซื้อตรวจเห็นเข้าแล้วอาจ
 จะตกลงถึงราคาเพียง ๘-๘ บาท หรือบางแห่งอาจจะมีราคาเลย ขอ
 ให้ท่านสังเกตผู้มีเกียรติจงระวังระวังระวังในข้อนี้ไว้ให้มาก ข้าพเจ้าเห็นอนันต์ ไม่
 ไร้วุ่นเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าหวังเพื่อประโยชน์ของ
 ประเทศชาติ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านระวังระวังในข้อนี้ให้มาก ๆ

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ข้าพเจ้า
 ผู้หนึ่งเป็นผู้รับรองเรื่องนั้น แต่การที่ข้าพเจ้ารับรองนั้น สภาพปีก่อนกับ
 สภาพปัจจุบันต่างกัน จึงข้าพเจ้าจะขอเรียนให้ท่านทั้งหลายทราบในกิจการ
 เรื่องทำนองของเราก่อนนั้น บุคคลผู้ซึ่งเป็นเจ้าของส่วนหน้าที่จะควบคุม
 กิจการทำนองให้ดีขึ้น เพื่อให้ราคาดีขึ้น แต่เหตุนี้จะมีมีการเจอบนกัน
 เรนนกเป็นส่วนน้อย ไม่ใช่เป็นส่วนมากมายเลย แล้วกฎหมายนั้นเมื่อจะ
 ออกไปได้แล้ว มันไม่ใช่เป็นการลงโทษอย่างเดียว มันเป็นการหุยม
 หุยมทำให้ผู้ประกอบการอาชีพนั้นเดือดร้อน เพราะว่าอะไร การทำนองทำ
 กับคนกับทราย ซึ่งอย่างน้อยวิบัติอาจจะตกลงลงไปได้อย่างหนึ่ง ขอนผู้
 ท่านเมื่อทำแล้วก็เจตนาทำโดยระมัดระวังให้มีชีวิต ข้าพเจ้าจะเสนอพยาน
 ในข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ยากนักสำหรับเรื่องนั้น ความผิดชนิดนั้นอาจจะตก
 แก่ผู้ซื้อซึ่งไม่รู้อะไร และในที่สุดอาจจะมาตกอยู่กับผู้ใด ผู้หนึ่งก็ต้องรับ
 ผิดชอบ เช่นการค้าก็จะตกต่ำ ขอนมมาหลายเรื่องทีเดียว ตั้งแต่
 เรามีกฎการค้าขายขึ้น ทำให้ผิดคือราคาขายตกขึ้นก็จริงอยู่ แต่การกระทำ
 ของเจ้าพนักงานซึ่งไม่รู้เท่าถึงการนั้น ทำให้กิจการค้าระงับไปก็มีอยู่บ้าง
 จึงเห็นว่า เมื่อการควบคุมเป็นอยู่อย่างนี้ คือ เป็นหน้าที่ของเราที่จะควบ
 คุมอยู่ด้วย ความจริงคือเจ้าของส่วนหน้านั้นเพียงเพื่อจะหาทำไรในการ
 ทำนองให้ดีขึ้น เราควรระวังระมัดระวังเขาเอง ส่วนจะให้มันกฎหมายควบคุม
 คุมมัน เมื่อมีกฎหมายขึ้นก็ต้องมีเจ้าพนักงานเพิ่ม ต้องไปตรวจครา

รวัง ข้อนทำให้ลำบากเหลือเกิน และหยาบหยาบมากเหลือเกิน และ
 ขอนมกกฎหมายอาญาบัญญัติความผิดอยู่แล้ว แต่กฎหมายทำให้ทั่วไป
 ถึงว่าเพียงถูกปรับ เรื่องเช่นถูกปรับกันเรื่อย เช่น ๑-๒ บาทเช่น
 ราษฎรจะได้รับความเดือดร้อนมาก ข้าพเจ้าใครจะให้ท่านงมาชกทั้งหลาย
 พิจารณา และใครจะขออันอ่อนว่า ควรจะถอนเสีย นี่เป็นความจริง
 การค้าเงาตามต้องจริงอยู่แล้ว เมื่อเราควบคุมทุกท่าทางจะเป็นอย่างไร
 อย่าเข้าใจว่าข้าพเจ้าจะสนับสนุนผู้กระทำผิด แต่ว่าการกระทำ เช่น
 กฎหมายก็มีอยู่แล้วที่จะลงโทษเขา และคราวนี้ ถ้าจะทำเช่นนั้นก็จะทำ
 ให้เดือดร้อนแก่การค้า โดยพิจารณา ถ้าพูดมากไปแล้วก็จะเป็นการที่
 ว่างมากความ จึงขอเรียนในที่นี้ให้พิจารณาให้มาก และขอให้เจ้าของ
 ญาติไปรดถอนไปเสียคิดว่า

หลวงนรินทร์ประศาสน์เวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าว
 ว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้สำนักงานจะได้รับการพิจารณา แม้แต่ว่าถ้าจะไม่
 รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพสินค้าบาง ก็น่าที่รัฐบาล
 จะได้รับความสังเกตได้ เพราะการควบคุมคุณภาพนั้นเป็นเรื่องอันดีแน่
 ซึ่งจะทำให้ต่างประเทศเขาเชื่อถือในคุณภาพของเราด้วยจน การทำอย่าง
 ซึ่งข้าพเจ้าได้เคยผ่านมาแล้ว คือการทำอย่างนั้น ข้าพเจ้าจะอธิบายถึง
 การทำอย่าง เพื่อประกอบการพิจารณาในการร่างพระราชบัญญัตินี้ คือ
 ในการทำอย่างนั้น ถ้าสมมุติว่าเป็นบริษัทฝรั่งเขามีกุตกรัตนาขายอยู่แล้ว
 ก่อนที่ขายจะเข้าไปโรงทำอย่างเขามีปวทศศึกษาหรือความชำนาญ
 ยางให้เป็นระดับเดียวกัน และเขาไปกรองอีกทีหนึ่งจนเป็นน้ำใส น้ำขุ่น
 หมดขุ่น เขาทั้งหมดจนเป็นน้ำใสที่สะอาดแล้ว เขาจึงใช้กรัตนาต้ม
 อย่างที่คนเขาในน้ำยางแล้วเขากรองอีกเป็นยางชนิดที่หนึ่ง แต่ส่วนของเรา
 ทำไม่ได้กรองหรือวัดความขุ่นของน้ำยาง เป็นแต่อย่างดั่ง ๆ เช่นขยอม
 ขาวยราคาผิดกันหาบหนึ่งราคากิ่งแปดบาทหรือสิบบาท เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า

จึงเห็นว่า ถ้าหากว่ามีพระราชบัญญัติควบคุมแล้ว หรือถ้าไม่มีกษัตริย์มา
จะพิจารณาได้ ถ้ารับในเรื่องนี้ เพื่อที่จะได้ใหม่คุณภาพดีขึ้น และขอ
เสียงของพวกเราจะได้ขายออกไป นอกประเทศ มากขึ้น

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ยืมตัวมาซึกหลายคน
แต่ก็ได้อธิบายกันมาในเรื่องยาง ส่วนสมาชิกภาคตะวันออกไม่ได้
เคยเห็นยางในภาคใต้ ยางนั้นมันลักษณะผิดกันหลายอย่าง ยางฝั่งตะวันออก
ออกได้ทำยางสะอาดเรียกว่ายางคอก และยางรวมคอก ส่วนยางภาคใต
นั้นเป็นยางเน่าโดยมาก มีจังหวัดนครราชสีมา บุคคานัน และ ยะลา ยาง
เหล่านี้เป็นยางเน่าทำเป็นกั๊กชันทา กั๊กชันทา เท้าแผ่นกระต่าย หนาราว
สองนิ้วสามนิ้ว พวกพ่อค้ายางได้ตั้งให้ชาวสวนเอาดินเอาทรายใส่ผสม
ให้หนัก วิธทำเช่นนี้เพื่อที่จะให้เสียงยางและเอาโคเวตาของเราไปข้างนอก
และเมื่อไปถึงข้างนอกแล้ว ก็เปลี่ยนเอาดินออก เอาโคเวตาขาย ซึ่งหา
หน่งอาจจะมีราคาตงยี่สิบหรืออะไรเหล่านี้ ซึ่งเป็นวิธโกงโคเวตาของ
ประเทศสยาม

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ท่านจะรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติหรือไม่

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า ต้องมีเหตุผลประกอบ คือ
ประเทศสยามเป็นประเทศกสิกรรม แต่พดเมืองของประเทศสยามไม่มี
พาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมเลย ถ้าเราจะไม่คิดรักษาคุณภาพแห่ง
สินค้าของผู้เพาะปลูกแล้ว คือไปสินค้าของสยามก็ต้องตกราคา เพราะ
เสียคุณภาพไม่แต่อย่างเท่านั้น มีอยู่หลายเรื่องที่สินค้าของประเทศ
สยามเสียคุณภาพเช่นข้าวก็เสียคุณภาพไปครึ่งหนึ่งแล้ว เพราะเราไม่มี
กฎหมายรักษาคุณภาพ และในเรื่องพริกไทยก็เสียคุณภาพไปแล้ว เรา
จะปล่อยให้ขายต้องเสียคุณภาพอีก ก็น่าเสียขายอยู่ บางเป็นสินค้า
สำคัญของประเทศ มีหน่งมีประมาณหลายร้อยล้านบาท ซึ่งเรา

คนข้างตัวเป็นคนค้าขาย ไม่ใช่เป็นคนปลุกยงเป็นส่วนใหญ่ ถ้าเรา
 จะปล่อยไปไม่มีกฎหมายคุ้มครองเรื่องคุณภาพแล้ว ผู้ประกอบการจะเอา
 ใค้เอาไปขาย ก็สั่งให้เอาคืนเอาทราขายปนยงหน่า ๆ เช่นนั้นแหละยง
 ยงจะไม่มีราคาภายหลัง ถ้าราคาตกลงแล้วจะไม่มีใครรับซื้ออย่างยง
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรมีกฎหมายควบคุมคุณภาพ แต่ไม่ใช่ควบคุม
 คุมทั่วไป ควบคุมเฉพาะขาออกก็พอแล้ว ถ้าจะคุมทั่วไปแล้วจะทำให้
 เกิดความลำบากแก่ผู้ขายและเพาะยง ข้าพเจ้าเห็นว่าควรควบคุมแต่
 เฉพาะขาออกเท่านั้น เพื่อป้องกันการทุจริต และรักษาคุณภาพ ฉะนั้น
 ควรจะรับหลักการไว้พิจารณา

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ที่ท่านว่าความเสียหายเป็นส่วนตัว
 บุคคลเฉพาะเรื่อง

นายมังกร สามเสน กล่าวว่่า ข้าพเจ้าพูดทั่วไปไม่ใช่เฉพาะตัว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ท่านเห็นมามากหรือ

นายมังกร สามเสน กล่าวว่่า เห็นมากที่บ้กษได้ และ
 ข้าพเจ้าก็มีโรงยงทำด้วย แต่ถ้าแม้ว่าจะไม่มีพระราชบัญญัติควบคุมแล้ว
 เฉพาะข้าพเจ้าส่วนตัวด้วยันต์ แต่เพื่อเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม จึง
 เห็นว่าควรมี

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรา
 ชิกการ กล่าวว่่า ข้าพเจ้าได้ฟังท่านสามารถได้อภิปรายกันมากก็หลาย
 ท่านแล้ว ทว่าจริงกรวดถามผู้เสนอพระราชบัญญัติเพื่อควบคุมคุณภาพ
 ของยงนั้น เป็นความเจตนาดีเพื่อที่จะให้คุณภาพนั้นดีและก็เพื่อจะ
 รางาคี แต่การที่จะออกกฎหมายควบคุม เราจะต้องหนักหลายแง่หลาย
 มุมสักหน่อย และเกี่ยวกับเวลา ว่าเป็นการล้มควมหรือยัง เพราะเหตุ
 ว่าการที่เราจะแก้ไขให้ดีขึ้น ไม่จำเป็นจะต้องใช้กฎหมายเสมอไปเราอาจ
 จะมิฉะนั้นแนะนำหรือให้ตัวอย่างแก่ราษฎรเพื่อพยายามทำให้ดีขึ้น ก็ได้เพราะ

๕๕๕
ฉะฉนเพื่อที่จะส่งจดเวลาของสภา ฯ สำหรับในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า
เนื่องจากเจตนาของผู้เสนอ รัฐบาลจะขอรับไปพิจารณาเสียก่อน และ
เพื่อให้รอบคอบสักหน่อย หวังใจว่าสภา ฯ คงจะได้รัฐบาลรับไป

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าว
ว่า การที่ข้าพเจ้าเสนอพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพยางนี้ สมาชิก
ทั้งหลายก็ได้อภิปรายมาแล้วบางคนก็เห็นพ้อง บางคนก็คัดค้าน แต่
ฝ่ายรัฐบาลประสงค์จะรับไปพิจารณาเพื่อจะให้พระราชบัญญัตินี้ มีสภาพที่
ยั่งยืน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีความยินดีและยินยอมให้รัฐบาลรับไป
พิจารณา และข้าพเจ้าขอขอบคุณในที่นี้ด้วย

นายเจือ ศรียาภักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้ามีความยินดีที่รัฐบาลจะรับไปพิจารณา
ในการควบคุมข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่เห็นว่ายังไม่ถึงเวลาที่จะควบคุมใน
เวลานี้เป็นข้อใหญ่ และอีกประการหนึ่ง ข้อข้องใจของข้าพเจ้าก็
คือเรื่องที่มาที่มานี้สมาชิกผู้หนึ่งกล่าวว่า เราได้นำยางซึ่งมีเมล็ดดินมุดทรายออกไป
นอกประเทศตามที่พอกำต้องการนั้น อันนั้นเห็นจะไม่ตรงกับความจริง
นัก ด้วยเหตุที่ว่าโรงงานของเราเวลานี้เรามีอยู่สองโรง คือที่จังหวัด
ตรังแห่งหนึ่ง และที่จังหวัดยะลาแห่งหนึ่ง ทั้งสองแห่งนี้เป็นโรงงานที่ทำ
คือรวบรวมยางเน่าหรือยางที่เก่าด้วยกัน ในเวลานี้เราเก็บมัน และถักรอง
ให้เรียบร้อยก่อนแล้วจึงส่งออกไปนอกประเทศ ยางของเราออกไปนอก
ประเทศด้วยวิธีที่ผิดวิธีเป็นส่วนมากทีเดียว ในข้อนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
เราทุกคนก็ได้รู้ความจริงกันอยู่ อันที่จริงจะพูดโดยทั่วไปแล้ว เมื่อ
เราได้ส่งยางวิธีที่ออกไปนอกประเทศ โดยทำไปจากโรงงานนั้น
โคควาที่ส่งออกนอกประเทศนั้นไม่ได้ออกไป ย่อมอยู่ภายในนั่นเอง
ย่อมอยู่กับโรงงาน เพราะฉะนั้นโรงงานย่อมมีโอกาสที่จะส่งมันยางออก
ไปได้มาก ในการที่เราจะส่งยางออกไปนี้ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าเป็นมา

ที่บริสุทธิเป็นส่วนมาก ส่วนคุณภาพของเราก็ไม่ค่อยไปเลย ราคาซึ่ง
 ชนลงในเวลานี้ หารู้ว่าชาวเราจะมั่นคงให้เป็นไปตามความต้องการ
 ของเราได้ไม่ เพราะตลาดขายอยู่เมืองนอก ครั้งก่อน ๆ ก่อนมหา
 สงครามยังมีราคาคงต้องร่อยบาท นั้นใครทำ และมีคนราคาขายสูง
 อีก ขณะที่เราเข้าจากกับต่างประเทศ การเข้าจากคนก็เป็นการที่เรา
 ควบคุมภายในอยู่ส่วนหนึ่งแล้ว และเราออกกฎหมายควบคุมราษฎรครั้ง
 หนึ่งแล้วเมื่อเราเป็นภาค ในบัดนี้เราจะออกกฎหมายซึ่งเป็นการควบคุม
 หอมหิมเช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย และอีกประการหนึ่งทนายสมัครก็ได้
 ร่างมา ย่อมจะเป็นการเคียดแค้นกับผู้ที่ไม่ได้ทำส่วนข้าง คือผู้ที่
 ได้รับซื้อขายเขาได้ ถ้าหากว่ามีอะไรเจอบนชนบ้างก็จะเป็นโทษกับผู้
 ซึ่งผู้ชนหาใครได้เห็นไม่เลย เป็นแต่เพียงการพดงเผดอเท่านั้น เหตุ
 ฉะนั้นและข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะรับหลักการในขณะนี้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า รัฐบาลขอรับไปพิจารณา ผู้เสนอ
 ญัตติไม่ขัดข้อง

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ข้าพเจ้า
 ยินดีที่รัฐบาลจะรับไปพิจารณา แต่ใครจะเรียนเสียก่อน เพราะมีท่าน
 สมัครกล่าวว่า ยางจังหวัดยะตานักกเจอบน ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า
 จังหวัดยะตานักกทำางเป็นที่หนึ่งเพราะมีบริษัทฝรั่งทำ และยางยะตานักก
 เป็นยางเรียบร้อยทั้งนั้น ไม่มีเป็นยางก้อนยางเนา และโรงงานไม่ได้
 ไปตั้งที่ราชสีมา ขอให้สภาฯ นี้เข้าใจว่าราชสีมาไม่มียางเจอบนเลย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อไม่มีผู้ใดขัดข้อง ข้าพเจ้าจะถือว่า
 ที่ประชุมพร้อมพระราชมัญญัตินี้ให้รัฐบาลรับไปพิจารณา

นายจิ่ง จริงจิตรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ข้าพเจ้า
 ใคร่จะถามว่ารัฐบาลรับไปพิจารณาที่ไหน ก็รับไปพิจารณาที่ไหน

รักษาคุณภาพ ไม่จำเป็นเลย ใครจะทำให้อย่างเดียวกันไม่ได้เป็น
อันขาด

พ.อ. พระยาฤทธิอัคนีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
ธิการ กล่าวว่่า เมื่อได้แสดงแล้วว่า ในการที่จะไม่ควบคุมหรือควบคุม
เราควรระมัดระวังโดยรอบคอบ เพราะฉะนั้นจะควบคุมโดยทางไหน และไม
ควรจะควบคุมแต่ไหนจะได้ว่ากันในภายหลัง ขอให้รีบไปพิจารณาเสียก่อน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า รัฐบาลพูดแจ่มแจ้งแล้ว จะออก
กฎหมาย หรือไม่ออกก็ได้พิจารณาภายหลัง ถ้าไม่มีใครขัดข้อง
ข้าพเจ้าจะถือว่า ที่ประชุมยินยอมให้รัฐบาลรีบไปพิจารณา เพราะฉะนั้น
ที่ประชุมยินยอมให้รัฐบาลรีบไปพิจารณา คือไปร่างพระราชบัญญัติว่า
ด้วยระเบียบการปกครองคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๔๗๘ ของนาย
ทองม้วน อดีตถาวร

นายทองม้วน อดีตถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่่า ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบการปกครอง
สงฆ์ แต่ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอเรียนต่อท่านสมาชิกทั้งหลายก่อนว่่า การ
ปกครองสงฆ์ก่หรือลทธิของสงฆ์ก่ ท่านก็ยอมรับอยู่แต่ก่อนว่า เราได้
แยกมันออกเป็น ๒ คือ ขรรษยคณิกาย และมหานิกาย แต่การที่จะ
พิจารณาในที่นี้ ข้าพเจ้ามีความประสงค์ที่จะพิจารณาถึงเรื่องนิกาย
แต่หากว่่าพวกเรารวาทเป็นสงฆ์ก่ ก็ยอมรับว่่าเป็นพุทธศาสนิกชน
และเป็นผู้ใฝ่ปฏิบัติทางใดทางหนึ่ง เมื่อเป็นเช่นนั้นยอมจะเกิด
ความตาเองขึ้นเป็นขรรษยคณิกาย ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนต่อท่านสมาชิก
ทั้งหลาย เราควรที่จะพิจารณาเพื่อการตั้งเดรั้มพุทธศาสนาให้เป็นอย่างที่
ที่สุด เพื่อศาสนาของเราจะได้เจริญรุ่งเรืองต่อไป หดถกถาวรข้าพเจ้า
เสนอนี้ มีหดถาวรกว้าง ๆ ว่าให้พิจารณาหาผู้ทางวางระเบียบการ
ปกครองสงฆ์ ส่วนเหตุผลนั้นที่ท่านทั้งหลายยอมรับอยู่บ้างแล้ว เนื่อง

จากมีคณะบุคคลภายนอกประสงค์อย่างยิ่ง ที่จะให้การปกครองสงฆ์ได้มี การเปลี่ยนแปลงระเบียบการปกครองเสียใหม่ เพื่อให้สัมพันธ์กับการ ปกครองในขณะนี้ แต่คณะเหล่านั้นก็ได้เสนอไปยังรัฐบาล รัฐบาลก็ หาได้รับพิจารณาอย่างใดไม่ เมื่อเป็นเช่นนั้นอาจจะเกิดความไม่พอใจแก่ บุคคลที่ประสงค์เช่นนั้นก็ได้ เหตุที่รัฐบาลนิ่งนอนใจ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ท่านมีประสงค์จะไปแตะต้องในเรื่องศาสนา ประเทศสยามของเราได้มีการ ปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งพระมหากษัตริย์ได้พระราชทานเราแล้ว ก็เนื่องจากประชาชนชาวสยามได้รับการศึกษาสูงขึ้น ส่วนทางศาสนา พระสงฆ์และสามเณรก็ยังได้รับการศึกษาสูงกว่ากษัตริย์เสียอีก การ ปกครองตาม รัฐธรรมนูญนั้น ดังเกตุ ประชาชนชาวสยาม ต่างนิยมกันเป็น อันมาก แต่ส่วนการปกครองสงฆ์นั้นหาได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขให้สัมพันธ์ กับสมัยใหม่ - และบัดนี้ปรากฏว่าการศึกษานายธรรมนั้นได้เจริญ นับว่า ได้เจริญถึงขีดที่ทำได้ ทนฝ่ายพระสงฆ์เกรงที่จะให้มีการปกครองให้ เหมาะสมกับสมัยยิ่งขึ้น และท่านอาจใช้ความรู้ที่ประกอบกรอำนวยความสะดวก การศาสนาเพื่อความเจริญของประเทศชาติ พระศาสนาเป็นบ่อเกิดให้ บุคคลได้รับศีลธรรม และเพื่อประโยชน์ในการปกครอง คือตั้งอยู่ใน ความสงบเรียบร้อย แต่บัดนี้การปกครองสงฆ์ เรายังมิได้เปลี่ยนแปลง ไป ก็เป็นการสมควรแล้วที่จะได้เปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยมของผู้ต้อง การที่จะเปลี่ยนแปลง ส่วนในตัวบทซึ่งข้าพเจ้าร่างมาเสนอสู่สภาฯ นั้น มีว่าให้อาราม

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่เอาแต่หนักการ อย่าพูดถึง ตัวบท

นายทองม้วน อัดถากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่า ก็อยากจะให้พระสงฆ์ทั้งปวง ซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าของวัดหรือ ราชวาระได้มาประชุมกันเพื่อปรึกษาหารือวางระเบียบการปกครอง เหตุ

ที่เด่นชัดเห็นแก่เพราะว่าบรรดาชาวต่างชาติไม่อาจทราบข้อคิดถนัดหมายบางในทาง
ปกครองสงฆ์ได้ ด้วยเหตุนี้แหละจึงต้องให้มีพระสงฆ์มาประชุมกันปรึกษา
วางระเบียบสำหรับปกครองสงฆ์เอง การประชุมนี้เป็นของสำคัญ ท่าน
ทั้งหลายก็ยอมทราบอยู่แล้ว ถึงแม้พระพุทธเจ้าท่านก็ทรงสรรเสริญ ซึ่ง
มีกล่าวในอปริหานิยธรรมสูตรว่า ให้หมั่นประชุมเนื่องนิตย์ข้อหนึ่ง ส่วน
ข้อสองให้พร้อมเพรียงกันประชุมและเด็กก็พร้อมเพรียงกันเด็ก นานมา
แต่ความเจริญฝ่ายเดียวไม่มีการเสื่อม ด้วยเหตุนี้การประชุมจึงเป็นที่
สรรเสริญของพระพุทธเจ้า ในสมัยก่อนๆ เมื่อหากมีการปกครองไม่เรียบร้อย
และฝ่ายธรรมวินัยประพฤติปฏิบัติไม่ดี ก็มีการประชุมสงฆ์ คือมีการ
ประชุมสังคายนา ส่วนการประชุมนั้นเขาก็มีระเบียบคล้ายๆ กับสภา
ของเราเอง เช่นมีการลงคะแนนนับเบ็ดเสร็จ นับเป็นวาระเช่นเดียวกับที่เรา
ประชุมกันในขณะนี้ ถ้าหากว่าเราจะไม่ทำตามวิธีที่เคยมีอยู่ในสมัยก่อน
ก็ได้ชื่อว่าให้อำนาจฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกระทำตามชอบใจ ส่วนตัวอย่าง
อื่น ๆ นั้น ข้าพเจ้าไม่จำเป็นจะต้องกล่าวในที่นี้ และขณะนี้ปรากฏ
ตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้วว่า นิกายมี ๒ นิกาย ในสมัยก่อนๆ ก็เคยมี
มาเช่นเดียวกัน ในระหว่างพระภิกษุโกสัมพังคกกัน วิวาทกันอยู่นาน
กระทั่งถึง ๑๒ ปี เกิดความโกรธาหุดหุดหม่นกันใหญ่ ทำให้เสื่อมเสียการ
ปกครองไปมากทีเดียว ครั้งกระนั้นพระมหากษัตริย์ก็เป็นอัครศาสน-
ูปถัมภก เช่นเดียวกับประเทศสยามนั่นเอง แต่พระมหากษัตริย์ไม่ทรง
เกี่ยวข้อง เนื่องจากว่าเป็นฝ่ายพระธรรมดลัดและฝ่ายวินัยจร และข้อ
มาได้ถูกตามจนถึงโยมอุบ္ภูฏาก เพราะต่างคนต่างนับถือฝ่ายของตน และ
พวกโยมก็เกิดทะเลาะวิวาททำให้เสียการปกครองเป็นอันมาก ต่อมาพระ
มหากษัตริย์จึงเข้าเกี่ยวข้อง เพื่อจัดการปกครอง ต่อนั้นมาจึงได้รับ
ความสงบเรียบร้อย ด้วยเหตุผลดังกล่าวมานี้แหละ พวกเราจะพึงเฉยเฉย
หาได้ไม่ จึงควรรับจัดการเด็ดขาดแต่บัดนี้ และข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบ

ต้องหน้าว่า ถ้าหากว่าจะปล่อยเฉยละเลยเสียแล้ว ก็อาจจะมีการกระทบ
 กระเทือนถึงฝ่ายอปฏิฐากของเราเหมือนกัน พวกโยมก็จะวิวาทฝ่ายโยม
 ฝ่ายพระก็จะวิวาทฝ่ายพระ ทั้งความเรียบร้อยก็จะไม่มี คงจึงขอให้
 ท่านทั้งหลายพิจารณาให้มาก ๆ ในอีกแห่งหนึ่งนี้ สัมมติว่าความทานิกายมี
 ความประสงค์อย่างจะทำอย่างนี้ แต่พวกผู้ใหญ่ไม่ต้องการให้เป็น เพราะ
 ไม่ควรจะได้ของในเรื่องที่ไม่สมควร ฝ่ายผู้น้อยอยากจะเป็นอย่างนั้น
 แต่ผู้ใหญ่ไม่เห็นด้วย ทั้งคณะเดียวกันก็อาจจะแตกเป็นก๊กเป็นเหล่าคือไป
 ชักจะเกิดความวิวาทกันได้ ความแตกตกรวมเรียนมาน ข้างเจ้าของวงวอน
 ท่านสมาธิทงหลายจงพิจารณา อย่าเห็นว่ามันเป็นนิกายนี้ เป็นนิกายนั้น
 จึงได้พิจารณาเพื่อความเจริญของพระศาสนาฝ่ายเดียว จะเป็นประโยชน์
 ของชาติ จึงขอวงวอนท่านทั้งหลายโปรดรับหลักการนี้ไว้พิจารณาต่อไปด้วย

ร.ต. ถิต รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่ เพื่อ
 ความเคารพต่อพระศาสนา ข้าพเจ้าเห็นว่าญัตติที่ท่านผู้แทนราษฎรจังหวัด
 มหาสารคามเสนอมาน เป็นญัตติใหญ่ หรือสำคัญที่สุดน่าจะเรียกว่าเป็นการ
 พึงน้อมเกล้าฯ ถวายได้ ทำให้จึงว่าสำคัญที่สุด เพราะว่าการเปลี่ยนแปลง
 ปกครองทางศาสนานี้สำคัญมาก โทษเช่นเดียวกับที่การเปลี่ยนแปลงการ
 ปกครองบ้านเมืองนี้เอง เปลี่ยนแปลงการปกครองเราต้องทำด้วยดีด้วย
 สุด ถ้าหากว่าไปถึงอีกฝ่ายหนึ่งแล้วอาจจะตายได้ ถูกประหารชีวิตได้
 อันใดก็ญัตตินี้ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าไปถึงคณะสงฆ์สูงสุดแล้ว ท่านก็ลงโทษ
 เรา ท่านคว่ำบาตรอย่างนี้เป็นต้น ถูกลงโทษอย่างร้ายที่สุด เพราะฉะนั้น
 เพื่อความเคารพต่อพระพุทธศาสนา และเวลาที่เหลืออีก ๒๐ นาที ขออภิ
 ต่อท่านผู้ฟังทั้งหลาย ขอเสนอให้มีการประชุมลับเพื่อว่ากันให้เต็มที่ ไม่
 อย่างนั้นพูดไม่ออก พูดไม่ได้ ถ้าได้ประชุมลับแล้วว่ากันถึงพรรคถึง
 แต่ว่าการประชุมลับนี้ ถ้าข้าพเจ้าเสนอเองก็ขอให้มีผู้รับรอง ๑๕ คน ข้าพเจ้า
 ใครอื่นวอนให้ฝ่ายรัฐบาลเสนอ รอฟังเดี๋ยวก่อน ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่

เด่นขอ ขำพเจ้าขอเด่นเพื่อความเคารพต่อพระศาสนา ถ้าผู้ใดเห็นด้วย
ไปตรับรอง ไม่เห็นด้วยก็แล้วไป

มีดมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า มีผู้รับรอง ๑๘ ท่าน เกินกว่าที่ข้อ
บังคับต้องการ เพราะฉะนั้นให้ประชุมตบได้

ขุนสุคนธวิทศึกษากร รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงธรรมการ
กล่าวว่่า ตามที่ดมาชิกได้เสนอญัตติร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา เพื่อรับ
การพิจารณาในสภา ฯ นี้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า เขาขอให้พิจารณาดับ เพราะจะต้อง
พูดกันมาก มีผู้รับรองแล้ว ถ้าไม่มีใครคัดค้านขอให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป
ผ่านไปแล้ว ไม่มีใครขัดข้อง ประชุมตบ

นายกิมทะ นีรันตพานิช ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ขำพเจ้า
เห็นว่าไม่ควรมีการประชุมตบ ในการที่จะพิจารณาญัตตินี้ เพราะเหตุ
ว่่า

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า การประชุมตบนี้เป็นสิทธิของดมาชิก
ที่เขาเสนอ เมื่อมีผู้รับรองครบแล้ว ๑๕ คน ทั้งนี้ใครเขาก็ออกไปหมด
แล้ว จะพูดอย่างไรก็เชิญ

ขุนสุคนธวิทศึกษากร รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงธรรมการ
กล่าวว่่า ในญัตติที่ได้มีดมาชิกเด่นอน กระทรวงธรรมการได้สังเกตเห็นความ
ประสงค์ของท่านผู้เสนอเป็นอย่างยิ่ง แต่เท่าที่ได้อภิปรายข้อที่ประชุม
สภา ฯ นั้น บางทีจะเป็นเหตุให้เกิดความเข้าใจผิดไปได้ ในญัตติของผู้
เสนอเองได้ยอมรับรองอยู่ว่่า ระเบียบการปกครองที่มีอยู่นั้นแต่ละปรวณ
จะทำให้ดียิ่งขึ้นไป ถ้าจะได้คิดถึงวิธีการปกครองสงฆ์แล้ว ก็คิดว่าใน
พระราชบัญญัติปกครองคณะสงฆ์ ร.ศ. ๑๒๑ นั้นได้สังเกตเห็นกาลไกล ใน
ขุมมุนังงฆ์ของคการประชุมเหล่านั้น มีมหาเถรสมาคมเป็นที่ปรึกษา

ท่านองคมนตรีรัฐมนตรีเป็นผู้บริหารการแผ่นดินของประเทศ ได้มีก่อน
 ร.ศ. ๑๒๐ ที่โคปฎิบัติมาตั้งนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าตามระบอบรัฐธรรมนูญ
 ก็น่าจะเปรียบเทียบได้ ในการประชุมที่ท่านสมาชิกได้เสนอว่า ได้มีการ
 ประชุมกันนั้น แท้จริงเป็นการประชุมเพื่อค้นหาในธรรม หาใช่เพื่อการ
 ได้เถียงในกิจการอื่นไม่หรือในการตั้งคายนาย ที่ได้มาแต่กาลก่อนนั้นก็เป็น
 การจำเป็นที่จะต้องมี เพราะได้เกิดมีการปฏิบัติผิดในหลักพุทธบัญญัติ
 หาใช่ในญัตติซึ่งเป็นกฎหมายของแผ่นดินไม่ พระราชบัญญัติลักษณะ
 ปกครองคณะสงฆ์เป็นกฎหมายของแผ่นดิน เพื่อวางระเบียบการปกครอง
 หาใช่เป็นบทบัญญัติที่จะบังคับในการวางระเบียบภายในวงการของสงฆ์ไม่
 ในการที่ท่านสมาชิกได้เสนอเพื่อจะได้ให้มีผู้แทนสงฆ์ จากท้องถิ่นต่างๆ เข้า
 มาประชุมกันเพื่อออกข้อบังคับการปกครองสงฆ์ ข้าพเจ้าคิดว่าความ
 ปรากฏชัดของท่านนั้น จะเป็นการเคยขอบเขตซึ่งไม่มีสงฆ์ใดจะทำได้ ทั้งนี้
 พึงเห็นได้จากบทบัญญัตินั้น ไม่มีใครแก้ไขเปลี่ยนแปลงและได้ยึดถือเป็น
 หลักกันคือๆมา เพราะฉะนั้นในการที่สงฆ์จะมาประชุมเพื่อแก้ไขบทบัญญัติ
 ก็คงทำไม่ได้ อย่างไรก็ดีถ้าหากว่าเป็นการวางหลักเพื่อบังคับเป็นกฎหมาย
 แล้ว กฎหมายนั้นแล้ว คงไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดจะยอมให้สงฆ์ได้ออกกฎหมาย
 บังคับ หรือปกครองตัวเองเป็นอีกสภาหนึ่งในศาสนจักร ที่เป็นตงนิก
 เป็นข้อเท็จจริงที่ท่านผู้เสนอได้อธิบายมา อธิกรณ์ในระหว่างพระถัม
 คฤหัสถ์นั้นหาใช่บังคับโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ ไม่
 ได้บังคับโดยกฎหมายทั่วไป อธิกรณ์ในระหว่างสงฆ์ข้อสงฆ์ได้บังคับตาม
 บทบัญญัติ เพราะฉะนั้นในความเข้าใจนั้นมีปัญหาในเรื่องวิธีวางภายในองค์
 การคณะสงฆ์นั้น ย่อมทำได้ในระหว่างสงฆ์ แต่ไม่ใช่ในเรื่องเกี่ยวกับบท
 กฎหมายนี้ เฉพาะบทกฎหมายนี้ถ้าอย่างจะให้มีการวางบทพระราช
 บัญญัติ จนกระทั่งสมนสงฆ์อนัตถ์แล้วให้ใช้เป็นกฎหมายนั้น ก็ความบางที
 จะเป็น การเคย ขอบเขต ที่สงฆ์จะทำได้ ในพระราชบัญญัติปกครองคณะ

ดั่งเดิม นั้น เป็นหน้าที่ ของกระทรวงธรรมการ ที่จะรักษาการ ให้เป็นไปตาม
 กฎหมาย เป็นการวางระเบียบในหลักทั่วไป ซึ่งท่านผู้เสนอเองก็ไม่ได้
 กำหนดว่าในข้อใดได้มีข้อบกพร่องในบทบัญญัตินั้น ๆ เพราะว่าถ้าหากว่าใน
 บทบัญญัตินั้น ๆ มีหลักการที่ควรแก้ไขแล้ว ก็ควรที่จะได้ร่างกฎหมาย
 แก้ไขเพิ่มเติม ตามหลักการของผู้เสนอได้บอกกล่าวให้พิจารณาหาจุดทางเพื่อ
 จะวางระเบียบการปกครองดั่งนี้ ในหลักการเช่นนี้รัฐไม่เห็นว่า การวาง
 ระเบียบการปกครองภายในองค์การของดั่งนี้เป็นหน้าที่ของดั่งนี้ หากเป็น
 หน้าที่ของรัฐไม่ รัฐมีหน้าที่วางระเบียบบทบัญญัติเพื่อวางระเบียบการ
 คุ้มครองเท่านั้น ผู้เสนอได้อ้างถึงลักษณะปฏิวัติซึ่งหมายความว่าความถึง
 จะพลิกคำสอนมาพูดในที่นี้ ที่จริงในเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่ทางมหาเถรสมาคม
 ได้วินิจฉัยเด็ดขาดแล้ว แต่อย่างไรก็ตามในฐานะที่กระทรวงธรรมการจะต้อง
 รับผิดชอบว่า กฎหมายที่มีอยู่นั้นเป็นการปรับปรุงเพียงใดหรือไม่ ในบังคับ
 กำหนดพิจารณาอยู่ว่า อะไรควรจะแก้ไขเพิ่มเติม อะไรควรจะกระทำ ทั้ง
 นี้ถ้าหากว่า เป็นบทบัญญัติที่จะต้องบังคับ เกี่ยวข้องในกิจการของดั่งนี้แล้ว
 กระทรวงธรรมการก็จะต้องพิจารณาคด้วยความรอบคอบ เป็นดังนี้ว่า ได้นำ
 ปรัชญาหรือทางมหาเถรสมาคม ซึ่งเป็นที่ชุมนุมในการปกครองดั่งนี้ให้
 เห็นชอบด้วย หากว่าทำด้วยผลการได้ไม่ เพราะทางนั้นจะเป็นไปโดยนัย
 กับท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้กล่าวว่าจะเป็นการปฏิวัติคำสอน แต่แท้จริงนั้นใน
 หลักการที่เสนอไว้หาจุดทางนั้น ข้าพเจ้าเรียนแทนได้ว่า กระทรวงธรรม
 การได้พยายาม หาจุดทาง เพื่อจะหาจุดทาง ปรับปรุง บทบัญญัตินั้นแล้วในบังคับ
 แต่ไม่ใช่จะแก้ไขให้ดั่งนี้มาประชุมปรึกษาหารือ หากมิได้ในเจตนาของท่านผู้
 เสนอนั้น ถ้าหากว่าไม่เป็นการขัดข้องอย่างใด ในข้อที่จะเพียงรับข้อ
 ดังเกิดหรือว่าไปประกอบพิจารณาที่กระทรวงธรรมการจะทำเช่นนั้นแล้ว
 ทางรัฐสภาก็ไม่ขัดข้อง

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
 ชาติ เห็นชอบ ด้วยแนว ความคิดของ รัฐบาล และท่าน สมาชิก บาง ท่านที่
 เสนอขึ้นในที่ประชุมด้วยเรื่องนี้ กล่าวคือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ เพราะ
 เป็นเรื่องเกี่ยวกับคณะสงฆ์และคณะสงฆ์นี้เกี่ยวกับการพระศาสนา การ
 พระศาสนาเป็นสำคัญอันหนึ่งของประเทศไทย เพราะประเทศ
 ชาติ ข้าพเจ้าใคร่ที่จะกล่าวว่าการศาสนา นี้ ถึงแม้ว่าจะแยกเด็ดขาด
 จากการเมืองเพียงใด ในประวัติศาสตร์ก็ย่อมได้เห็นเนื่อง ๆ ว่า บางครั้ง
 การศาสนาก็ย่อมมีส่วนกระทบถึงการบริหารบ้านเมือง และมีอะไรที่กระทบ
 แรงแบบบ้าง บางเวลาในปัญหาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคณะสงฆ์ตามที่พูดถึงใน
 ความคิดความเห็นของบุคคลหลายหมื่นหลายแสน ได้มีเสียงแปลกกันอยู่
 บ้างว่า ในคณะสงฆ์เป็นการสมควรที่จะมีการปรับปรุงเรื่องที่เกี่ยวข้อง
 การปกครองคณะสงฆ์หรือไม่ เพียงใด ปัญหาถ้าจากนี้ถึงว่าผ่านไป
 ผ่านไปแล้วก็ไม่สามารถจะเป็นสาระประโยชน์อันใดนัก แต่ว่าถ้าจะให้ดีกว่า
 คำนี้ว่ากิจการทางศาสนานี้อาจจะเกี่ยวพันมาถึง ถึงการบริหาร บ้านเมือง ได้แล้ว
 คำพูดที่กล่าวทุก ๆ ไปนี้ ก็น่าจะได้มีการพิจารณาโดยเคร่งครัดอยู่บ้าง
 ตามที่ข้าพเจ้าได้เคยพบปะสนทนา และฟังเสียงจากคนสมัยใหม่เป็นส่วน
 มากมีหรือที่จะกราบเรียนให้ที่ประชุมนี้สังเกตเพื่อพิจารณาเรื่องบางอย่างว่า ตาม
 ความรู้ที่รู้กันใหม่ดูเหมือนจะต้องการว่า ถ้าจะมีการปรับปรุงกิจการทาง
 คณะสงฆ์เพื่อสงฆ์จะได้ช่วยอำนวยประโยชน์ให้แก่ทางโลก คือแก่ทาง
 บ้านเมืองด้วยเช่นกว่าเวลาน้อยบ้าง เป็นอันว่าช่วยเหลือในการอบรมศึกษา
 ทางใจให้แก่ประชาชนพลเมืองเพื่อเป็นการช่วยเหลือรัฐโดยทางอ้อม หรือ
 ทางตรงก็อย่างหนึ่งด้วย ข้าพเจ้าไม่กล้าที่จะกล่าวว่ เวลานี้กิจการทาง
 คณะสงฆ์ได้เข้ามาช่วยเหลือในการอบรมทางใจอันเป็นสำคัญ ใน
 การที่เรานับถือศาสนาได้มากมายเพียงใด แต่ตามเสียงคนสมัยใหม่พูด

กันเนื่อง ๆ นั้นว่า ยังต้องการให้ทางสงฆ์ช่วยเหลือรัฐในการอบรมทาง
ใจยิ่งขึ้นไปอีก มีเหตุผลเป็นอันมาก อีกข้อหนึ่งตามที่ท่านสมัครผู้
เสนอได้อธิบายแล้ว ในระหว่าง ๒-๓ ปีนี้ได้ปรากฏเหตุการณ์ภายในวง
ของคณะสงฆ์อยู่บ้างซึ่งเป็นที่น่าสังเกต กล่าวคือ แยกความเห็นใน
คณะสงฆ์บางพวก ขอนข้าพเจ้าคิดว่าถ้าปล่อยให้ไปรุนแรงขึ้นทุก
ขณะก็จะมาประกอบกับความเห็นของคนรุ่นใหม่ ที่ต้องการจะ ปรับปรุงพระ
ศาสนานี้ และถ้าในวงการของคณะสงฆ์เองมีความยุ่งเหยิงคนรุ่นใหม่
ที่มีหัวต้องการที่จะให้ทางศาสนาได้ช่วยเหลือรัฐยิ่งขึ้นไปนั้น ก็จะมีควม
คิดเห็นรุนแรงขึ้นในการปรับปรุงพระศาสนา ขอนใครจะให้กระทรวง
ธรรมการสังเกตได้ เราดำดิ่งให้ความรู้แก่คนรุ่นใหม่สูงขึ้นทุกวัน คนเหล่านี
นั้นก็มีความรู้โดยมีเหตุผลยิ่งขึ้น คนรุ่นใหม่เหล่านั้นเอง ถ้าปรากฏแก่
เขาว่ากิจการคณะสงฆ์แตกร้างยิ่งขึ้นทุกวัน ไม่มีทาง ประนีประนอมกันได้
หรือไม่บ่งกันเสียก่อน คนเหล่านั้นอาจจะสำคัญผิดคิดว่าการพระศาสนา
ไม่เป็นคุณประโยชน์ ก็อาจจะมีความเห็นรุนแรงในทางปฏิบัติ ซึ่ง
ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะต้องป้องกันเสียก่อนในบัดนี้ คือควรปรับปรุงในรูป
การคณะสงฆ์เสียก่อนอย่าปล่อยให้มีการปฏิวัติขึ้นได้ ซึ่งจะเป็นภัยกระทบ
กระเทือนถึงการปกครองของประเทศด้วย ญัตตินั้นมีหลักการกว้าง ๆ
ว่าอยากจะทำให้มีการปรับปรุงคณะสงฆ์ ซึ่งเมื่อปรับปรุงแล้วจะมีผลอำนวย
มาแก่การที่สงฆ์จะได้ช่วยรัฐยิ่งขึ้น และทางที่จะประนีประนอมสมาน
สามัคคีระหว่างสงฆ์ยิ่งขึ้น การพระศาสนาจะเจริญยิ่งขึ้น เมื่อญัตตินี้
กว้าง ๆ เช่นนี้ แม้ถึงหากรัฐบาลจะบอกว่าเป็นญัตติที่ไม่เกี่ยวกับพระ
ราชบัญญัติปกครองคณะสงฆ์ก็ตาม ก็เชื่อว่าญัตตินี้มองกว้างพอ ก็อาจ
จะแปรญัตติคล้ายกับว่าเป็น พระราชบัญญัติว่าด้วย การปกครอง คณะสงฆ์
บางส่วนบางประการก็ได้ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่ารัฐบาลควรจะมี
ร่างไปพิจารณาหรือจะประกอบการพิจารณาก็ตาม ความมุ่งหมายของ

ข้าพเจ้านั้นคือใครจะให้รัฐบาล ได้ปรึกษาหารือ กับคณะสงฆ์ทาง ฝ่ายที่มีอำนาจในการปกครองอยู่ในเวลานี้เพื่อจะได้มองไปข้างหน้าให้ไกลๆว่า อะไรที่ยังบกพร่องในเวลานี้และในอนาคตอาจจะมีอะไรเกิดขึ้นได้บ้าง เมื่อรัฐบาล ได้ปรึกษาหารือกับ คณะสงฆ์ ผู้เป็นใหญ่ ในการ พระศาสนา นั้นแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าอย่างน้อยคงจะได้ผล ก็เป็นเบาะของคนที่จะทำให้เราตั้งอยู่ในอนาคตอย่าให้มีภัยขึ้นได้ ถ้ามีแต่คงจะกระทบกระเทือนถึงฝ่ายธรรมและฝ่ายโลกเป็นแน่แท้ ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลควรจะรับเอาร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณา

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่
 ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยกับผู้เสนอ ซึ่งเราสมควรจะปรับปรุงพระราชบัญญัติปกครองคณะสงฆ์ พระราชบัญญัตินี้ได้ออกมาตั้งแต่ ร.ศ. ๑๒๑ เป็นเวลา ๓๐ กว่าปีแล้ว และการที่ท่านสมาชิกหนึ่งเสนอให้รัฐบาลรับไปพิจารณานั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่ายังไม่สมควรจะรับไปพิจารณา พระราชบัญญัตินี้ควรรับหลักการเสียก่อน เพราะเหตุว่าการพระศาสนาของเราเวลานี้ แท้ที่เป็นอยู่รู้สึกว่ร้ายระส่ำระสายกันมาก โดยเหตุที่เกิดสงฆ์แตกออกเป็นสองพวก คือ พวกมหานิกายกับธรรมยุต ทนสงฆ์ทั้งสองพวกได้เรงเร้ากัน เรื่อยมา กระทำ ความไม่สงบสุข สำหรับ การ คำสั่ง เรื่อย ๆ มา ที่เคยมีเมื่อเสนอนั้นมาเช่นนี้สมควรแล้วที่เราจะควรรับหลักการ เพราะหลักการนี้มุ่งหมายกว้าง ๆ ว่า จะหาดีทางการปกครองคณะสงฆ์เท่านั้น จึงเห็นว่าควรรับหลักการก่อน ถ้าหากว่าเราจะให้ทางรัฐบาลรับไปพิจารณา ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าจะไม่สำเร็จ เพราะอะไร เพราะข้าพเจ้าได้ทราบว่ในพระราชบัญญัติการปกครองคณะสงฆ์นี้ ได้เรงเร้ากันมานานมาแต่อดีต จะแก้ไขกันสักที แต่หาทางสำเร็จไม่ได้ ความสำเร็จไม่มี เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติการปกครองคณะสงฆ์ หรือการปกครองคณะสงฆ์ทั้งหลายเหล่านี้ อยู่ในเถรสมาคม เถรสมาคมอย่างที่ท่านรัฐมนตรี

ผู้หนึ่งได้กล่าวเมื่อกนั้น เป็นความจริงที่ว่าเกรงมากม่นแหละที่ยศการ
 ปกครองคณะสงฆ์ได้ไม่ให้กำหนดข้อไป เพราะเหตุว่าในเกรงมากม่น
 ๑๓ รูป ใน ๑๓ รูปนั้นเป็นธรรมยุตมากกว่าครึ่ง เป็นมหานิกายไม่มี
 อยู่ถึงครึ่งเช่น เพราะฉะนั้นเสียจนไม่ได้เลย เพราะธรรมยุตคัดเห็นขอ
 เอาไว้ เราจะเห็นได้ง่ายๆ เหตุที่ทำให้สงฆ์ระส่ำระสายเช่นการปกครอง
 เป็นต้น การปกครองที่พระธรรมยุตเป็นเจ้าของ หรือเจ้าคณะ
 จังหวัดได้ แต่ตามมหานิกายนั้นไม่ได้มีประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง
 เรื่องนี้เป็นต้น พระธรรมยุตเวลานั้นรวมกับพระมหานิกายไม่ได้ แต่
 พระมหานิกายยอมให้พระธรรมยุตนั้นรวมได้ เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่
 เราจะต้องปรับปรุงให้สงฆ์ปรองดองที่ ประเทศเราเป็นประเทศเดียวนับถือ
 ศาสนาเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าปรับปรุงเสียเวลานั้นจะเป็นการดีที่สุด
 เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะรับหลักการ

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า เรื่องการศาสนาเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญ
 มากในประวัติศาสตร์ที่เคยปรากฏว่า ได้มีการรวมกันในยุโรป คือรวม
 กันถึง ๓๐ ปี ที่สุดแม้จะรวมกันจนตายแล้วเกิดใหม่ตรงเท่าตั้งบัดนี้ยัง
 ขบกันไม่แตกในอันที่จะไม่ให้แบ่งพวกแบ่งนิกายกัน ต้องแยกกันเป็นนิกาย
 นิกายไปจนได้ เราไม่ต้องคำนึงถึงอื่นไกลเลย แม้ในสภาฯ นี้ก็เช่นเดียวกัน
 ยังมีจิตใจค้ำกันอยู่นั่นเอง ฉะนั้นการที่เราจะขอให้แตกเพื่อให้อวม
 นิกายกัน ก็คงรวมกันไม่ได้ เมื่อจิตใจของชนหมู่หนึ่งเกาะอยู่กับหมู่
 ใดแล้ว เขาต้องมันอยู่ต่อหน้ากันอย่างแน่นแฟ้น เช่นผู้ที่นับถือธรรมยุต
 ก็เกาะอยู่กับนิกายธรรมยุต ที่นับถือมหานิกาย ก็เกาะอยู่กับมหา
 นิกาย จะทำอย่างไรก็คงรวมกันไม่ได้เป็นแน่ แต่ถ้าพูดถึงความนับถือ
 กันแล้ว ก็ต้องหมายถึงว่าตามแต่ศรัทธาของผู้คน อันความศรัทธาใน
 เรื่องศาสนาของบุคคลนั้นเราจะไปขัดไม่ได้ เช่นสงครามศาสนาเมื่อครั้ง
 ๓๐ ปีที่แล้วมาแล้ว ก็เป็นไปในทำนองที่จะให้ศาสนาคริสต์รวมกัน

เป็นต้นว่าฝ่ายหนึ่งเห็นว่าควรเปลี่ยนแปลงเป็นแบบใหม่ แต่อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าแบบเก่าดีแล้ว ในที่สุดแตกกัน และรบกันตั้ง ๓๐ ปีแล้ว คำสอนคริสตก็ยิ่งแยกเป็นโปรเตสแตนต์ คาทอลิก คาทอลิกก็ยิ่งแยกไปอีก คือโรมันคาทอลิก กรีกคาทอลิก และก็ยังแยกเป็นปลัดย่อยออกไปอีก ส่วนโปรเตสแตนต์นี้ภายในยังแยกออกไปเป็นควอดวิน ลูเธอร์และอื่นๆอีก ในประเทศเยอรมันเองก็มีหลายคำสอน เช่นเมื่อครั้งข้าพเจ้าอยู่ในโรงเรียนนายร้อยของเยอรมัน เขาอนุญาตให้นักเรียนนายร้อยทุกคนมีคานาคาทอลิกไปเข้าโบสถ์ทางคาทอลิก พวกโปรเตสแตนต์ก็ไปทางโปรเตสแตนต์ ส่วนคำสอนของเราเขาบอกว่าไม่ต้อง ท่านนับถือพุทธคำสอนฉันใดให้ เขายังยอมอย่างนั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าหลักการณ์ต่างๆ ไม่ควรรับ แต่ควรอนุมัติ ให้รัฐบาลรับไปเพื่อประกอบการพิจารณา อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าขอเดชะว่า เราควรเดินโดยวิธีอย่างให้กระทบกระเทือน กล่าวคือต้องใช้วิธีค่อยๆ ค่อยๆ ไป หรือค่อยแก้ค่อยไปตามโอกาส จริงอยู่ พระราชบัญญัติที่ท่านว่ากล่าวมาตั้ง ๓๐ ปีแล้วนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่เราอย่าให้กระทบกระเทือน คือรัฐบาลจะรับไปพิจารณาว่าอันไหนควรจะใช้ได้ แล้วไปประกอบกัน อย่างนั้นจะเป็นทางสมุถุคละละไม่ให้เกิดทั้งฝ่ายขวาและฝ่ายซ้าย ธรรมชคณิกภายในจะได้ปรองดองกันเรียบร้อยเพราะฉะนั้น ถ้าเห็นด้วยก็ขอให้รัฐบาลรับไปพิจารณาจะเป็นการดีมาก

นายหอมจันท์ วัฒนวิจารณ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา กล่าวหาว่า เท่าที่รัฐบาลจะขอรับพระราชบัญญัติไปพิจารณานั้น ข้าพเจ้ายังไม่เห็นชอบด้วยที่จะรับหลักการในขณะนี้ เท่าที่ข้าพเจ้าตรวจดูเห็นว่า จะออกเป็นกฎหมายไปไม่ได้ เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าการปกครองคณะสงฆ์เท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้ แม้จะมีการปกครองแตกแยกกันอยู่บ้าง เวลามุ่งผลเป็นใหญ่ คือทุก ๆ คนก็มุ่งเพื่อจะให้บังเกิดเนืองบุญ เรา

มาพร้อมใจกัน เพื่อจะทำคำสั่งของเราให้ไปสู่จุดหมาย คือได้ผลอัน
 ประเสริฐมีคึกว่าหรือ เมื่อเช่นนั้นแล้วก็ต้องพยายามที่จะตั้งเสริมการ
 พระศาสนา ด้วยหมกการศึกษาในพระศาสนาเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้มี
 ความรู้ในพุทธบัญญัติหรือวินัยบัญญัติและให้ประพฤติตาม แต่ถึงปรากฏ
 ว่าการศึกษาเจริญสูงขึ้นก็จริง ก็ยังมีบุคคลและคณะต่าง บางจำพวกไม่
 ปฏิบัติตามพระศาสนาไม่บำเพ็ญคนให้เป็นสมณะสารปอยู่บ้าง เมื่อเป็นเช่นนั้น
 แล้วจะบังคับให้คนทุกคนซึ่งไม่เต็มใจให้ไปรวมกัน เป็นพวกเดียวกัน จะได้อะไร
 อย่างไร การที่จะให้คำสั่งของเราเจริญ เราต้องพร้อมใจช่วยกัน
 บำรุงในทางพระศาสนา พยายามตั้งสอนให้เดินไปสู่จุดหมาย คือความ
 เจริญในทางพระพุทธศาสนานั้นเอง ตามที่กระทรวงธรรมการชี้แจงว่าจะ
 รีบไปพิจารณา ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย เพื่อจะปรับปรุงให้ไปสู่จุดที่
 เรายุ่งหมายอันสำคัญ ข้าพเจ้าเห็นว่า ท่านผู้เสนอกวจะยอมให้รัฐบาล
 รีบไปพิจารณา

นายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม กล่าว
 ว่า ตามร่างพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าเสนอนั้น มีส่วนที่บางท่านและท่าน
 รัฐมนตรีกรรมการออกจะคัดค้านความตามร่างที่ข้าพเจ้าเสนอมานักไป คือว่า
 ท่านกล่าวขี้ก้นเองอยู่ในตัว ถ้าหากฝ่ายซึ่งเห็นว่าไม่ควรที่จะออกข้อ
 บังคับ แต่ว่าทางนั้นจะต้องไปขอความเห็นจากสงฆ์อีก เพื่อให้สงฆ์ประชุม
 กันนั้น จะต้องขอความเห็นจากเถรสมาคม การที่ข้าพเจ้าเสนอก็คือ
 ให้สงฆ์รักษารหัสหรือวางระเบียบ มิได้มีความประสงค์ที่จะแยกกันทำให้
 เป็นสองส่วนออกไป หรือมิได้มีความประสงค์จะให้รวมกัน เพราะว่า
 ความเห็นของบุคคลในทางดัดคำสั่งหรือดัดกิจการเมือง ย่อมตรงรอยกัน
 ไม่ได้โดยเอง เพราะฉะนั้นจึงไม่มีความประสงค์ที่จะบังคับ ชีวิตของคน
 ทุกคนย่อมสะดวกในเรื่องการศาสนาและเรื่องการเมือง เพราะเหตุนี้จึงได้
 เสนอวางหลักการกว้าง ๆ ไว้ คือให้หาทางวางระเบียบการปกครอง

สงฆ์ ส่วนการวางระเบียบนั้นจะให้เป็นที่หน้าของสภาฯ หรือหากจะให้
 เป็นหน้าที่ของสงฆ์ ก็แต่เฉพาะอำนาจของสภาฯ ที่จะวินิจฉัย ส่วนตามร่าง
 นั้นเราจะพิจารณาแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือแปรญัตติให้มันไปด้วยประการ
 ใด ๆ ก็ได้ ส่วนหลักการนั้นมีความประสงค์ว่าจักวางระเบียบใหม่ เพื่อ
 ให้สมยศสมันที่เราได้มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย และในร่างพระ
 ราชบัญญัติปกครองคณะสงฆ์นั้น ข้าพเจ้าก็ได้พิจารณาโดยรอบคอบ
 เหมือนกัน มีข้อที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขมาก ถ้าหากจะกล่าวหรือสรุป
 ข้อความอื่น ๆ ก็ไม่ประสงค์จะกล่าว เพราะเป็นเรื่องของบุคคล อีก
 อย่างหนึ่งร่างพระราชบัญญัตินั้นไม่สมสมัน ถ้าจะพูดไปแล้วก็จะเห็น
 การกระทบกระเทือน ข้าพเจ้ามิได้มีความประสงค์จะให้มีการกระทบกระ
 เทือน ทั้งสภาฯ เราจะรับหลักการไว้พิจารณาหรือไม่ เราจะหา
 ทางส่งเสริมพระศาสนาหรือไม่ ท่านอย่าเข้าใจว่า ข้าพเจ้ามีความประสงค์
 ที่จะให้กันยายนี้อย่างนั้น พระราชบัญญัติปกครองคณะสงฆ์ ได้ประกาศ
 ออกมาแล้วนานแล้ว รัฐบาลได้นิ่งนอนใจเรื่อย ๆ มา ไม่ได้ระมัดระวังจะได้มีการ
 เปลี่ยนแปลงให้สมแก่กาลสมัย ข้าพเจ้าจึงได้เสนอมานี้มาเพื่อเร่งและกระตุ้น
 ให้รัฐบาลรู้สึกในข้อนี้ เพราะว่าถ้าหากเราจะกระทำการเน้นเข้าไปหรือ
 รับไปพิจารณาแล้วไม่เสนอมายังสภาฯ โดยเร็ว ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น
 ได้ในทางที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เช่นท่านจะนั่ง
 นอนใจอยู่หรือ สมควรแล้วที่สภาฯ จะรับหลักการไว้พิจารณา แต่
 ในบัดนี้รัฐบาลมีความประสงค์ที่จะรับร่างไปประกอบการพิจารณา สำหรับ
 ความเห็นของข้าพเจ้าแล้วไม่อยากจะคัดค้าน ข้าพเจ้าขอมอบให้สภาฯ
 เป็นผู้วินิจฉัยว่าจะมอบให้รัฐบาลรับไป หรือสภาฯ จะรับหลักการไว้
 พิจารณาต่อไป

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว ว่า ใน
 ฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้รับรอง คนแรกในร่างพระราชบัญญัตินี้ให้เข้าสู่สภาฯ

ข้าพเจ้าขอแถลงและเรียนแก่บรรดาสมาชิกทั้งหลายให้ทราบว่า การที่
 ข้าพเจ้ารับรองร่างพระราชบัญญัตินั้นมีความมุ่งหมายอย่างไร ข้าพเจ้าได้
 อ่านหลักการร่างพระราชบัญญัตินั้นข้อความโดยส่วนรวมว่า ให้พิจารณา
 วัตถุประสงค์ทางวาระการปกครองคณะสงฆ์ เมื่อได้อ่านหลักการของผู้เสนอกฎ
 เห็นพ้องกันว่า เป็นการสมควรแล้วที่จะวางหลักเกณฑ์ อย่างเป็น
 หนึ่ง เพื่อให้คณะสงฆ์ทางด้านในมีความก้าวหน้าแก่พระศาสนา ซึ่งเป็น
 ที่เคารพของเรา ดังนั้นเป็นต้นมาคนหนึ่ง เรียกว่าคณะสงฆ์ บัญญัติว่า
 ระเบียบการของคณะสงฆ์ที่ปฏิบัติอยู่นั้น ยังความเจริญเพียงพอหรือไม่
 ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่เป็นการเพียงพอเลย ควรจะมีหลักอย่างใดอย่างหนึ่งให้
 คึงชน ครั้นมาบัดนี้ข้าพเจ้าได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้วเห็นว่า วัตถุประสงค์
 ชนิดนี้ถ้าผู้แทนราษฎรซึ่งเรียกว่าเป็นต้นฉบับบัญญัติ ไม่อาจจะให้ผ่าน
 ไปได้ หรือออกไปได้เพราะว่าผู้แทนราษฎรทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ
 ก็เป็นต้นฉบับออกกฎหมายบังคับกับคน เราจะออกกฎหมายเกี่ยวข้องกับทางคณะ
 สงฆ์ได้ก็ต่อเมื่อว่า เราบังคับกันไม่ให้บุคคลผู้ใดคนหนึ่งพระศาสนาของเรา
 หรือศาสนาของต่างประเทศในสยามเท่านั้น กฎหมายฉบับนั้นข้อความ
 แต่เพียงว่าการประชุมสงฆ์นั้นให้มหาเถรสมาคมเรียกประชุม โดยเรียก
 เจ้าคณะจังหวัดหรือพระที่ทรงสมณศักดิ์จากจังหวัดต่างๆมาประชุมปรึกษา
 เพื่อหาดีทางความเจริญก้าวหน้าแห่งคณะสงฆ์ แต่ไม่มีบทใดเลยที่ว่า ถ้าเรียก
 ไม่มาจะทำอย่างไร ไม่มีการลงโทษ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าพระราช
 บัญญัตินั้นไม่น่าที่สภาฯ จะรับหลักการ แต่ในฐานะที่ข้าพเจ้ารับรอง
 พระราชบัญญัตินั้นเพราะเป็นหน้าที่ศึกษาเท่านั้น อยากจะทราบว่าคุณคิด
 สภาฯ จะรับวินิจฉัยหรือไม่เพียงใดเท่านั้น แต่โดยเฉพาะความเห็นของ
 ข้าพเจ้าแล้ว เห็นว่าเมื่อเราออกกฎหมายไปต้องมีผล กล่าวคือถ้าเรายอม
 ให้กฎหมายออกไปต้องมีผล คือเรียกพระ พระไม่มาก็ต้องทำโทษได้ แต่
 นี้เรียกแล้วพระไม่มาประชุมจะเป็นอย่างไร ก็ไม่มีผล เพราะฉะนั้นไม่มี

ประโยชน์อันใด ข้าพเจ้าคิดว่า เป็น วิถีการปฏิบัติของ คณะสงฆ์ ท่าน
ทางที่คิดดังเห็น ว่า ฝ่ายรัฐบาลควรจะนำความเห็นของสภาผู้แทน
ราษฎรในลักษณะนี้เสนอถวายต่อสมเด็จพระสังฆราชเจ้าว่า การประชุม
สงฆ์ควรจะให้ มีเจ้าคณะจังหวัดเข้าประชุม คล้ายๆ กับสภาผู้แทนราษฎร
ข้าพเจ้าคิดว่า อย่างนี้จะถูกต้องยิ่งกว่าที่จะออกกฎหมาย

ประธานสภา ฯ กล่าว ว่า ท่านจะแนะนำให้ปรึกษาไม่ได้ หน้า
ของท่านจะรับหรือไม่รับ ข้อ ๒ ข้อสำคัญที่สุด ผู้รับรองมาปฏิเสธ ข้อ
นี้ก็น่าเสียใจ เวลา ก่อนจะรับรองขอให้พิจารณาให้ถี่ถ้วนจนถึงคำร้อง
ท่านว่าพิจารณารอบคอบแล้ว กลับมาปฏิเสธเสียอีก ขอจึงวอนให้
ท่านรักษาเกียรติศักดิ์ของท่านเอง เพราะสภา ฯ นี้เป็นสภานิติบัญญัติ
เป็นสภา ฯ ใหญ่ ไม่ใช่กิจการเล็กน้อย ไม่ใช่รับรองเล่นๆ เพราะ
ฉะนั้นขอความช่วยเหลือจากท่านในเรื่องนี้ด้วย

ร.ท. ทองคำ คล้ายโอภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
กล่าวว่า เนื่องจากผู้เสนอได้ขอความเห็นจากสภา ฯ เมื่อก่อนแล้ว ข้าพเจ้า
ขอเสนอให้ตั้งมติว่าควรจะให้ รัฐบาลรับไปหรือไม่

นายมงคล รัตนวิจิตร ค. ยู่เกียง ทองดงยา รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าว ว่า เมื่อมีผู้เสนอขอให้ตั้งมติว่า จะให้
รัฐบาล

ค. เทียม ศรีพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าว ว่า
ข้าพเจ้าเห็นว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่พอพบน้อยมาก ในปัญหาที่เกี่ยวข้อง
ในการให้อำนาจแก่สงฆ์หรือให้อำนาจแก่บ้านเมือง มีประเด็นมากเหมือน
กัน เพราะฉะนั้นขอจึงวอนท่านส่งมาชี้ทั้งหลายพร้อมด้วยรัฐบาล จง
ได้อนุญาตเบ็ดเสร็จไปรายให้เต็มที่สุด ถ้าผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

นายทองม้วน อรรถากร พระพิณจนากร รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรเบ็ดตกไป
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ เป็นอันว่าลงมติได้ ทนผู้ใดเห็นควร
จะมอบเรื่องนี้ให้รัฐบาลรับไปพิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๗๐ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๒ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ เป็นอันว่า สภา ฯ นมอบพระราช
บัญญัตินี้ไปให้รัฐบาลพิจารณา

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๐ นาฬิกา

บุญแถม บิทยาานนท์	ปพาพ บุญหลง ผู้ตรวจรายงาน
เจียน กาญจนพันธ์	ประเสริฐ มัทมดคุณ ,,
นายเทียบ นันทแพทย์	ศิริ อินทร ,,
ทองกระจาย รัชตะวราณ	ประเทือง อินทร ,,
บุญศิริ เทพาคำ	เดียงฮ้อ ศิริสุชาติ ,,
ทองอยู่ พนมพัฒน์	ถิน สุทระพร ,,
แซ ยุนพันธ์	สรินทร์ ถิพถากร ,,
	วจิน ศักดิ์จะเวท ,,

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร